

Αι συνδρομαί γίνονται μόνον έτησίως· αι δε τμηματικά είσιν απαράδεκτοι· Το τμήμα της ετησίως συνδρομής, εκ Διρ. 3 και 3 σελ. δια τους 52 εβδομαδιαίους αριθμούς εστι προπληρωτέον· Οι πρακτορες της εφημερίδος είσιν υπεύθυνοι επί της μη είσπραξεί των χρημάτων.

Πάσα άπλήρωτος προς τον ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ έπιστολή, διατριβή, εφημερίς κτλ. ανόμιμος εστι δεκτή· είδοποιήθη περί τούτου το Γενικόν Ταχυδρομείον του Λονδίνου· Έπιστολή ή διατριβή ανώνυμος εστιν απαράδεκτος και άκαταχωρητος, ή δε διεύθυνσις δεν υποχρεούται εις την έπιστροφήν τούτου.

Αι συνδρομαί γίνονται, εν Λονδίνο μόν εις 19, LONDON-STREET, FENCHURCH-STREET, E. C. και 33, BROMPTON SQUARE S. W., LONDON· άλλαχού δε παρά τοις Κ.Κ. Πράκτορι του ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ (Registered for transmission abroad).

ΑΡΙΘ. 57.—ΤΟΜ. Γ'.—ΕΤΟΣ Β'. ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1861. ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΜΕΤΑ ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

<p>Ο Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ εν Κωνσταντινουπόλει.
 Ο Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ εν Θεσσαλονίκη.
 Ο Κύριος Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ εν Πάτραις.
 Ο Κύριος Κ. ΘΕΟΛΟΓΗΣ εν Άλεξανδρεία και Καίρω.
 Ο Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ εν Μάντισσερ.
 Ο Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΛΑΝΗΣ εν Λίβερπουλ.
 Ο Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ εν Ίβραίλα.
 Mr TAYLOR εν Κερκυρα.
 Ο Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ εν Κορκ της Ίρλανδίας.
 Οί Κύριοι άδελφοί ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ εν Τουρνοσεβερίνω.</p> | <p>Ο Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ εν Σμυρνη.
 Ο Κύριος ΓΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ εν Βαρνη.
 Οί Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ και ΚΑΡΝΑΚΗΣ εν Γαλαξίω.
 Ο Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ εν Σύρω.
 Ο Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ εν Βουκουρεστίω.
 Ο Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ εν Τεργέστη.
 Ο Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ εν Σουλινά.
 Ο Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ εν Ζακύνθω.
 Ο Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ εν Μασσαλία.
 Ο Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΔΑΣΚΑΡΙΔΗΣ εν Βηρυτώ.</p> |
|---|---|

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η υπόθεσις του βαρύνου δι Βοδί.....	Σελίς 66
Δ-δικαιολογημένη ανθρωποκτονία.....	67
Πρώτος αεροναύτης.....	70
Ρόστος στρατηγός της αρχαίας σχολής.....	71
Καταπόλεση του βασιλέως της Πρωσίας.....	74
Η δική του Μιρέ.....	74
Η δική της Γίρας του Πάπα.....	78
Διάφορα.....	78
Στατιστικά.....	79
Γνωμικά.....	79
Είδοποιήσεις.....	80
Εμπορικά.....	80 (δύς)
ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σελ. 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79.	
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ	
Ο τυφλός έπαίτης.....	68
Γεράρδον Δασύβ ίδιογραφία εικόνα.....	69
Τετονάν.....	69
Συμβούλιον Ίνδου της Άρκτικής Αμερικής.....	72
Το εν τη έπαρχία Δέρβη σπήλαιον Πη.....	73
Η Βουλή των Κοινοτήτων κατά το 1741-2.....	76
Ναυτολογημένοι δια την εφεβείαν.....	77

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ και ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ είδοποιεί τους εν Σμύρνη, Πάτραις, Κεφαλληνία και άλλαχόθι κυρίως φορτωτάς, ότι κατά την προσεχή συγκομιδήν του σταφιδοκαρπού θέλει πέμψει εγκαίρως εις μὲν τὴν Σμύρνην τὰ ἀτμόπλοια ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ και ΒΟΤΑΣΗΝ, εις δὲ τὰς Πάτρας τὰ ἀτμόπλοια ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΝ και ΑΣΙΑΝ και εις τὴν Κεφαλληνίαν τὰ ἀτμόπλοια ΚΩΔΕΤΤΗΝ και ΤΣΑΜΑΔΟΝ, ὅπως μεταφέρωσιν εις Λονδίνον τους πρώτους καρπούς.
 Είδοποιεί προσέτι, ὅτι, ἐπειδὴ πέρυσιν τινὲς τῶν κυρίων φορτωτῶν παρεπονέθησαν πρὸς τὴν ἐταιρίαν, ὅτι διευθύνει τὰ ἀτμόπλοια εις τὸ Victoria Dock, ὅτι μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέχον, ἀπεφάσισε θετικῶς νὰ ἀποστέλλῃ αὐτὰ τοῦ λοιποῦ εις τὸ πλησιέστατον και πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐμπόρων ἄρμωδιωτερον London Dock πλησίον τοῦ London Bridge παρὰ τῆ ἀγορᾶ τοῦ Λονδίνου.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΟΥ RIMMEL ΕΞΑΤΜΙΣΤΗΡ ΜΥΡΟΥ

Κομψόν ὄργανον πρὸς διάχυσιν εὐωδίας ἀνθεῶν, καθαρῶν τοῦ ἀέρος ἐν ταῖς κατοικίαις και ἐν ταῖς δωματίαις ἀσθενῶν, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν LETHBRBY και HASSAL συστήθεν, και εὐρισκόμενον παρὰ πᾶσι τοῖς μυστοπόλαις και ἐν Ἰνδία.
 EUGENE RIMMEL μισρέφ. 96, Strand, και 24, Cornhill, London.

Συσταίνονται τοῦ Twinberrow τὰ ἐκ ρεβεντίου καταπότια διὰ τὴν δυσπεψίαν, ἀσθενείας τοῦ στομάχου, και δυσκοιλιότητα. Πρὸ πάντων δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν παιδίων. Ὁ δόκτωρ Dick, Lansdowne Terrace, Kensington, γράφει οὕτω «Κύριε, στείλλέ μου ἐτι μίαν φιάλην τῶν καταποτιῶν σου διὰ χρῆσιν μου· δύναμαι εὐσυνειδώς νὰ τὰ συστήσω.» Κατασκευάζονται παρὰ τοῦ Twinberrow χημικῶ 2, Edward St., Portman Square, London, και πωλοῦνται παρὰ πᾶσι τοῖς φαρμακοπόλαις και παρὰ τοῖς ἐν Καλιούττα Κ.Κ. Scott, Thornton & Co., και εις Βομβῶν παρὰ τοῖς Κ.Κ. Rogers & Co.

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΒΟΥΤΗΚΤΩΝ C. E. HEINKE, ΓΙΟΒΡΥΧΙΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ 79, Great Portland St. London.

Είδοποιεί τους ιδιοκτήτας πλοίων, εμπόρους, πλοιάρχους κτλ. κτλ., ὅτι πολλὰι βελτιώσεις ἐγένοντο ἐν τῷ καλύμματι τῆς κεφαλῆς και τῆ λατῆ ἐνδυμασίας τοῦ β. σπηκτόι, ἡ φέρων δύναται νὰ μὲν δώσιν πλείοτερον ζέλει ἐν τῷ ὕδατι, πρὸς ἐξαγωγήν πραγμάτων, σπῆγγων και μαργαριτῶν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, πρὸς δὲ τούτοις π-ὸς κατασκευὴν θεμελίων λιμένων ἡ γεφυρῶν πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν.

Α'. τάξεως μετάλλιον ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἐκθεσίᾳ τοῦ 1851 και ἐν τῇ Γαλλικῇ τοῦ 1855. Ὑποβρύχιος μηχανικός τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Ρωσικῆς, Ἰταλικῆς, Πορτογαλικῆς, Καναδικῆς, Περιδικῆς, Βραζιλιανῆς και Ἰνδικῆς Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ.

Τὰ ἐξῆς εις τους κυνηγούς χρήσιμα ἀντικείμενα ὑπὸ τοῦ FR. JOYCE ἐργασταρχοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατ. Ὑπουργείου τῆς Ἀγγλίας, και τῆς Ὀθωμ. Κυβερνήσεως κατασκευαζόμενα ἐν Λονδίνο, δύναται τις ν' ἀγοράσῃ ἐξ ὀπλοποιῶν και πωλητῶν πυριτίδος τῆς πόλεως ταύτης.

Στρατιωτικὰ διὰ καρραβίνας πληκτικὰ καψύλια.
 Προσημιούχα ἐκ πυροβόλων δίκουνηγείαν »
 Ἀντιρωτικὰ ἐφευρεθέντα τὸ 1824 »
 Τριπλά μὴ ὑπὸ τοῦ ὕδατος βλαπτόμενα »
 Τάπη ἐξ ὑράσματος χημικῶς παρεσκευασμένοι, ἡ ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης, ἐξ ἧς κατασκευάζονται πλοῖα, ἡ ἐκ χάρτου.
 Πυριτοβολαὶ (φυσίκα) διὰ τὰ ἐκ τοῦ ὕδατος γεμίζόμενα ὄπλα, και ἐν γένει πάσης χρήσεως πυριτοβολαὶ μετὰ τύρματος.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΑ ΑΘΙΚΤΟΒΑΘΡΑ ΚΑΙ ΑΜΑΞΙΑΙΟΙ ΣΚΙΜΗΘΑΣ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ. ΤΟΥ DAVIES & SON.

Κατασκευαζῶν καλλίστου εἴδους ἀμαξῶν, προετοιμαζόμενα και δι' ἐξαγωγή 15, Wigmore Street, Cavendish Square, London. W.

Τοῦ CLUB Πανταλονία.....	17/6
» » Γελίνα.....	9/6
» » Ὀλόκληρος ἐνδυμασία.....	60/

Gurney, 9, Royal Opera Arcade, Pall-Mall, London

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Ὁ Κ. Ἰωάννης Πρέστον, μετῆς ἀτμοπλοίων, διαπραγματεύεται τὴν ἀγοραπωλησίαν παντὸς εἴδους ἀτμοπλοίου εἰδηροῦ ἢ ξυλίνου, ἐλασικητοῦ ἢ διὰ τροχῶν. Συνάπτει δὲ και συμφωνίας πρὸς ναυπήγησιν παντὸς εἴδους ἀτμοπλοίου ἐν βρεχυτάτῃ προεσιμία Διεύθυνσις JOHN PRESTON, Steam Ship Broker, East India Chambers, Leadenhall-street, London

ΑΜΑΞΙΑΙ

Τοῦ ALDEBERT τὰ προσημιούχα ἀνευ κρότου ἐλατήρια ἐτελειοποιήθησαν παρὰ προεδοίαν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, και θεωροῦνται τὰ χρησιμώτερα. Εἰς κατασκευὴν νέας ἀμαξῆς δὲν χρειάζεται πρόσθετος δαπάνη, και μικρὸν ἔξοδον ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμώσῃ τις τὰ ἐλατήρια ταῦτα. Ὁ μηχανισμὸς εἶναι τοσοῦτον ἀπλοῦς ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξέλθωσ τῆς θέσεως τῶν. Διεύθυνσις ALDEBERT & Co. 57, & 58, Lon-agre

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΕΡΟΝΑΥΤΗΣ.

ΠΙΛΑΤΡΗΣ ΡΟΣΙΕΡΣ ή ο πρώτος και περιφανέστατος του μακρού καταλόγου των ατόμων, άτινα έπαιον θύμα τή επιθυμία, ένα πραγμαγμα τών τέχων του αεροναυτίου. Ουτος δύναται να θεωρηθή ως ή ανωτάτη του διακούς έκτασις περί τών πρόδων και τελειοποιών των επιστημών ήρωας, έν ένεύσισται εις τινος νόμος περί τήν τήν τελετών εις έκαστον αεροναυτίου ή τών φυσικών επιστημών πρόδους. Αι άδριαν, δε είχε όρμηει ο Βλαγγυρόβος, έτα είναι αυτόν καθέσθαι, αλλά νωπότερ και μεθ' ήμειν έκινούσαντο πρό των άρβαθμών αυτού, αδιαιλέτως παρρηρώσαι αυτόν εις τή υπερβάναις έκείνου.

Αι πρώται αυτού άπόπειραι έγινοντο κατά τήν έτος 1783. Έν Γαλλία έκαστος μιν του έτους έκείνου έώρα νίον βημα προς τή πρόσω γινόμενον υπό τών αδελφών Άρνοναυτών. Και οι πρώτοι πέντε μήνες εξηλώθησαν εις πειραματικά δοκιμαία, ό δε έκτος έώρακται τών πρώτων άερόπλων, όστις έγινετο δημοσίη εν Γαλλία. Τό άερόστατον ήτοι εν τού πρωτογενούς είδους περιπληρωμένον άέρος θερμού, και τό γενομίαις έλαβε χώραν έν Άνοναίς, και άπείθα εις αίνις. Τών έομένων δε και αδελφών έγινόντο έν Παρισίαις αι πρώται εις τών αιθήρα αναβάσεις δι' άερόστατων περιπληρωμένων υδρογονιασίου άερίου, και τών πατερίων έν Βερσαλλίαις ανηρώθη τό πρώτον άερόστατον, φερταίμων ζωντανή ζώα.

Τών άδελφών δε τού αυτού έτους ο Μοντυφίερος ήρξατο να κατασκευάζη άερόστατα, ίκανά να μεταφέρουν ανθρώπους από τό που εις τόπον. Έπί τούτων δε ειργάζετο έν τοίς κήποις τού προαστίου Άγιου Άντωνίου. Η δε μηχανή, έν κατασκευασί, είχαν εις κοπή μιν πέχυον ύφος, πλατιάς δε δεκαεξ. Τή εξωτερικόν αυτών έν πλοσίαις εξ'υφραμμένον και πεπαικμένον, και παρισταν έν κέντρον διαπέδι τό δώδεκα σμιάτα τού ζωδικιακού κύκλου, τά εμπόδηματα τού βασιλείας τής Γαλλίας, και ανεκρίθησαν κρηνοειδή άνω. Κατωτέρω δε έν τή μέση πολυπληθών άνθοστρώμων και άνθοστρωμένων εικοσιπέντε άκας αυτών, έχόντων τούς πέτρους άνωταίς και κρηνοί, όστις πετάται, βιασίζοντες επί τών άνω των υπερηφ' μηχανών. Περι τών πυθμένων δε τού άερόστατου κατά τών τράπου έν μίρη τών νεωτέρων ά ε ρ ο μ α ε ι α ν κατασκευάστω κυλιωτέρη, πατάς Διαφορτικός έργασίας, κελυμμένα διά μετάξ, και προμηνίαν προς διατριβήν τών άεροναυτών. Η πατάς όμως αυτα έν μεγάλωτερα τών σμικρών άεραμζών, και περιεκυλλότο διά μεγάλης κλίνας, έν προσηλινόμεναις αι άεροπορούσας έν τών πίπτων εις έκτος, δύναται δε έλευθέρως να κινουμένη άνωθεν. Κατά δε τού μίσην τής πατάδος έν από, εξ ής εξήρμητο δι' άνώτατον ανηρώθη θερμάστρα, ήτις έμειλε να χρησιμοποιή προς άραίωσιν τού έν τή άερόστατου άέρου. Έν μίη δε τών γεννηών τής πατάδος έν απόθι, εις έν έμμελλον δε βάλωσι μεγάλην ποσότητα άέρων, δι' έν οι άεροναυται αζώνοντες τής δραστηκότατα τού ίδιου πυρός, έδωλον δύνασιν να ανυψώσιν κατά βούλησιν.

Τή δεκάτη πέμπτη άκτωβρίου τό πάντα είχαν τελειώσει, και άπεπαιθεσαν κατ' έκείνου και τας τρεις επομένης ήμέρας να παιδάσται τό άερόστατον να χρησιμοποιή εις είδος άερόπλου. Εκείνη τρεις φορές ο Πιλάτρος Ροσιέρς, πάντοτε μόνος, άπεσθι δε μετά τού μαρκιανούς Άρλιάνδου και μίσην φοράν μετά Γρανώνν Βιλέττα, άφείθη έν τή πασάδι του άερόστατου, έν αναύφωθη εις τών αιθήρα επί τούστων, ή' όσον έν άνωταίς γενεσίαις όλιγος να κοπιεί τά κρατούσιν από καλοθίμια, ήτοι εις ύψος 430 πήχυων. Είς τό ύψος τούτο ανυψώθη εν άερόστατον, έν έρρινωτο, λέγει ατόπτης μάρτυς, ότι έσμικρύνθη διάδω, άλλ' οι έν τή πασάδι άνθρωποι έρείοντο τούστων μικροί, όστε έν ιδώνοντο α' άλλος να διακρίνοσιν άνευ τής βοήθειας τού τηλεσκοπίου. « Όλος ο κόσμος έδωλον, μαζε τό θάρρος και τήν τόλην τού Ροσιέρου, ως και τήν επιπαιδιότητα αυτου εις τό ν' ανήλθην ή έλιώσαντο τό πυρ κατά τήν επιβουλήν αυτού εις τό άνείαν ή κατέβη. Μίσην φοράν μάλις άνήθη έλασι πάδας, και τό άερόστατον, υπό τών άνέμων παραστρεβήν, έκινούσιν να περιπλάθη έντός τών κλώνων θίνδρων παρακινουμένου λαοσ. Τό εις συνημμένον πλίδος ομοιόμορφος άρρηκ φρωκίλων κρηνοί έν από φύδω με τό άερόστατον διαζήρηθη και οι άερόσταται καταστρεβώσαν επί γής. Άλλ' ο Ροσιέρς έτος; ελιώωτερον, η άλλος εις έν τών τώ πλίδων, έταράχθη και λαβών μίσην χ ε ρ ε ι α ν άέρων μετά μεγίστης επιποθείας έρρίψεν αυτών επί τού πυρός, και είτα έχυσεν επ' αυτού δύο φιάλας έλαιου. Έντεύθεν ών τό άερόστατον παραυτικά ήρξατο ν' ανυψώσται πάλιν έν τή μέση τών θρημμεντικών άλλωλαμζών τού λαο και μετ' όλίγων ήτων έκίς κίνουον.

Άλλά τό βρεφεινόμενον πνεύμα τού Ροσιέρου έν ευχρηματιστέο διά τούστων μερικιών άνδρωμών, και εις τήν ένθερμην αυτού φωναν ή άεροπλοία έφαινότο ήδη κωροτόνη, και έν άνωτάτους άποκρίνοται να δομώσται τό πρώγμα. Άλλά τό σχιδίον έτο τούστω τούληρών, όστε έτρήμαξ τής καρδιάς και αυτών τών μάλιστα άτροπαιών, και όλο ο κόσμος άνέλεγε κατ' αυτού όπερ ούδένος έπί θυσανταί, καθόσον τό άερόστατον πρό έλιών μιν μινών είχαν έρημώθη, και ή ιδέα ανθρώπου να εγκαταλείψη έν τή άερόστατον και μετεκείθη από τούστω όπου τούχη, ήτον ίκανή να κινήν και τών τολεμωτών τό διαστήρ. Αις τούτο έρημώσαν προς κειρόν να δώσωσι τών άεροναυτών τήν περί τούστω άδριαν, αυτώ τού βασιλείας τής Γαλλίας γενάρως έναντιομένου κατά τού σχιδίου, ως θαυμάζοντες τών Ροσιέρου και φουβιών, μη άπολείσιν αυτών. Είς τό έκτασις αυτών ο βασιλεύς, όφου έν ιδώνοθη δι' άλλου μίσην να καθύσχυαξ τών Ροσιέρου, άπάντα, ότι, άν αυτος υπέσχιτο να εγκαταλείψη τή σχιδίον του, αυτός σφαιρά ν' άπειμής πλήρη χάριν προς δύο καταδύναις ομοειδοτάταις, άνωγειομένους τών κίνουον ν' ανυψώσιν αυτώ διά τό άερόστατον α' έκείνου.

Άλλ' ο Ροσιέρς άπέριψε μετ' άσφακτικώσων τών πρώτατων, ά-

νακράξας: « Παι! ν' άφίσημεν εις τούς ακούωστας, και δολοφόνους, τούς υπό τή κοινωνία έστρατευμένους, τήν δοξάν να διαπληρώσται πρώτοι τά πέλαγ' του αιθέρος! Ουδένος τούτο γενεταίς, ένόμος ο Πιλάτρος Ροσιέρς ή και άναπάντι. » Έξήρμητο, παρακλιών, έκείνους, αλλά τά πάντα προς κειρόν άπέβησαν εις μάτην. Ματαίως έπίτας συνταράχτην επί πόλων χρόνων σύμψαντα τήν αλήν και σύμψαντα τήν πόλην. Έπί τούστω άπέρχεται να άποστράτη προς τήν δούμισαν Πολωνία, παιδαγωγών τότε τών τέχων τού βασιλέως, πολλών επί τού πνεύματος Λουδοβίκου 18ου άνακούων επιβήρων. Αυτοι όμως έσώσαντες θερμάς τήν αίτησιν προς τού βασιλέα, και παρουσίαν ίσως ενήργησαν τών μαρκιανών Άρλιάνδον έν Λαγκουνοδικία, όστις έν τυκματόρηξ έν τει συνταράχτην τού πενθικού, και όστις εκήρυξεν, ότι τούστων ειχε παρηγοία, ότι Ροσιέρς έν έμειλε να διατρέψη κίνουον τινά, έκτελούν τό μελετώμενον ταξείδιον, όστε άπλήτως συνώδευεν αυτών, άν ίδωθην αυτ' ήν τήν άδριαν ο βασιλεύς.

Υπό τούστων παρακλιών και έκείνου ο βασιλεύς παρακλιών, συνήνεκεν επί τελους εις τό να δώση τήν άδριαν να γίνηρ ή πεθομυμία δομαη, και τή 20η νοεμβρίου 1783 τά πάντα ήσαν έτοιμα προς έκτέλεση. Άλλά κατ' έκείνου τήν ήμέραν ο άμνος και ή βροχή ήσαν τούστων σφοδρά, όστε έκρήθη άπαραιτήτως άνωγειοκαίον να ανακληθ ή άνοδος. Τή έπείκειον δι, 21η τού μήνους, ο καιρός ήτον ευνοικώτερος, και περί τών μίσην και ήμισιον ώραν μετά μεσημβρίαν ο Ροσιέρς και ο μαρκιανός Άρλιάνδος, παρόντος τού πρωτοκόμου υιού τού βασιλέως και τής ακολουθίας αυτου, έπι χείρας τού πρώτου άνέβησαν ταξείδιον, όμοι συναρνήτης έν τών κήπων τής Άλμυλον. Ο άμνος έπαιεν έτι σφοδρός και ο καιρός έν θυλιώδες, και όμως τό άερόστατον άνήλθε θρομιάς. Οι άεροναυται, ανηρώσαντες μέχρι τινός, έκίνουον τούστω ίδιους πλίδος προς τό ύποκαθίστα συνημμένα πλίδω, άτινα κατέβηον υπό θαυμασμού έν ταυτ' και φύδω. Μετ' όλίγων δε ήτων άδιδόντων να διακρίνη τας τούς νίους τούστω Άρνοναυτών, και τό άερόστατον αυτών έν έρημώσθη πλόν μεγαλιότερον τού κρούκος. Και κατ' άρχάς μιν παρατήρησαν, ότι έβλεπν τήν διένουον τού ποταμού Σκωκουνα μέχρι τής νήσου τών Κόμων, είτα δι' άδριαν τών ποταμίων, ήλπειν ύπερνωον τής πλείως εις τούστων ύψος, όστε έν παντοχούθεν άρατόν και εξ αυτών έν τήν σενωτάτων άγρών τού άστους. Οι πύργοι και τά κωδοινστάσια όλων τών εκκλησιών ήρθον περίφωρον θιούτων, παρατρούνην τό άερόστατον να διέρχεται μεταξυ έκούτων και τού ήλιου, και αυτα να παράγη σσημιαίον έλεγκειν νιου είδους. Τούσ Παρισίους δε υπερβόησαντες οι άεροναυται, και παντός φύδω να έπιπέσωσι ή περιπληχθέν έν τοίς οικοδομήμασι τού άστους ύπαλλωγίντες, άφείθησαν να καταδύναις έπισωθαστάς, άχρωσθ συνήνεκεν νίον ρεύμα άέρος, όπερ έδιδουον αυτους προς μεσημβρίαν. Ούτων δι' άφου έπρωχόμενος έν ή δύο έτι μιλι, ο μαρκιανός Άρλιάνδος άνήκραξεν προς τών συντρέφον τών: «Γη! Γη! (pied à terre!), φρονών, ότι έν άρκητή ή γενομένη δια τής φοράν δομαη, και έκρημ φρονίμων να καθύσται, πριν ευρωθώσιν εκτός βοήθειας. Παρακλιών ούν ο Πιλάτρος έπαιουον τριών τό πυρ, και τό άερόστατον βροδικώς καθήρητο πέντε μίλια μακρόν τών Παρισίων. Εξής δε ώς έγγικη τών γήν ο πνυθίος τής πατάδος, (ή τού όχηματός) ο μιν άρκηται έκρημίζοντες επί τού είδους, άλλ' άρρητας ένείσται εις νίον ρεύμα, όπερ άκαριαίως έπαύηκαξ αυτό όπιστω. Κατ' έκείνου τήν στιγμήν αναμειβόμενος ο Ροσιέρς έπέβηεν να καταβή και να προσπαθήσθαι να εύρη ευνοικώτερον ρεύμα άέρος: διότι ήνεκε τήν βελτίθδα, ήτις ήτο προσωρισμένη ν' ανήγχαται έν όρη χρείας προς είσοδον έν τή κνήδρον ψυχρού άέρος, και τούτο πράττων, ένεκα τής άετοχρίας τού έργασίου, δι' ου ήνοιετο ή βελθία, έκινεν άνωχώς διαζήρησιν έν τή άερόστατον. Αι συνήματα ήσαν άναποσώσται και φρικώδη. Οτε ήναγθη ή βελθία, οι άεροναυται ήσαν 1,700 πύχων ύπερνωον τής έπιφανείας τής γής. Μετά μίσην στιγμήν άνωμότεροι καταπίσιντες επί τού είδους κρηνοειδώς καταστρεβώθησαν.

Ο Πιλάτρος Ροσιέρς έτάρησεν παρά τό κρηνοίον, όπερ άρτίως είχαν έρημώη πρός άνωτάτων τής θαλασσίας υπό τού Βλαγγυρόβου διαπορημένους τής Μάγχης δι' άερόστατου, επί τού αυτού τάπου άκρωτός, ένθα ο άτρόματος έκείνος άεροναυτικός καθέθη. Η Γαλλία έθρήνησε τήν άπώλειαν τού ήρωος τούστω, και πλείονος να έλασιν έπεγερών εις έν έρωταί επί τού προς τιμήν αυτου άνεγερθέντος τμήδω.

Εξής μετά ταυτα ανηγέρθη, ότι ο Βλαγγυρόβος έμειλε να διαπορημώση τήν Μάγχην δι' άερόστατου. Είχε δε αυτος άντιέζωλον τών Ροσιέρου, όστις, ζήλων τήν επιτυχίαν τού επί ρήμα άνταγωνιστού, άπερρίκασται, αι δυνατόν, να υπερβή τούτον. Άλλ' ένθ' αυτος καταγίνετο εις τήν κατασκευήν επί μεγάλης διαπάνη ζεύγους άερόστατου ή άεροπλοία έφαινότο ήδη κωροτόνη, και έν άνωτάτους άποκρίνοται να δομώσται τό πρώγμα. Άλλά τό σχιδίον έτο τούστω τούληρών, όστε έτρήμαξ τής καρδιάς και αυτών τών μάλιστα άτροπαιών, και όλο ο κόσμος άνέλεγε κατ' αυτού όπερ ούδένος έπί θυσανταί, καθόσον τό άερόστατον πρό έλιών μιν μινών είχαν έρημώθη, και ή ιδέα ανθρώπου να εγκαταλείψη έν τή άερόστατον και μετεκείθη από τούστω όπου τούχη, ήτον ίκανή να κινήν και τών τολεμωτών τό διαστήρ. Αις τούτο έρημώσαν προς κειρόν να δώσωσι τών άεροναυτών τήν περί τούστω άδριαν, αυτώ τού βασιλείας τής Γαλλίας γενάρως έναντιομένου κατά τού σχιδίου, ως θαυμάζοντες τών Ροσιέρου και φουβιών, μη άπολείσιν αυτών. Είς τό έκτασις αυτών ο βασιλεύς, όφου έν ιδώνοθη δι' άλλου μίσην να καθύσχυαξ τών Ροσιέρου, άπάντα, ότι, άν αυτος υπέσχιτο να εγκαταλείψη τή σχιδίον του, αυτός σφαιρά ν' άπειμής πλήρη χάριν προς δύο καταδύναις ομοειδοτάταις, άνωγειομένους τών κίνουον ν' ανυψώσιν αυτώ διά τό άερόστατον α' έκείνου.

Άλλ' ο Ροσιέρς άπέριψε μετ' άσφακτικώσων τών πρώτατων, ά-

δε εξ υπερκρημίνους πρώτης υδρογονιασίου άερίου, έχούσας επ' έου. έν τήν μέσην κνήδρον, όστινος ή χρείας έμειλε να διακολληθ αυτου εις τό άρειναιον κατά βούλησιν τών έμπειροτέρων άέρα, έν άνωγειοκαίον και καταβήν κατό τό δοκού, και ποιήται αυτος χρονοί των δειγμάτων τού άέρος, έτα ήσαν ευνοικώτατα προς τούς σκοπούς του, όλιγος να άπολείθ άέριον. Να τούχον τό υδρογονίον έν τή τούστων ελεγκόμενον άέριον, ο νίος συνδύσασθαι πλίδων ν' άπείβωαι θαυμασία έφίφασται. Άλλ' ως ειχε και ως άδριανός έξήρησεν ιατροί έθελαίωσαν τότε τόν Ροσιέρου, τό πρώμα άμείλιον ως άν ήθελε τις υπό τού βασιλείου περιτρίβος. Έν τούστω ο Ροσιέρς έν μετεπιθέτω, άδιδόμωτε και άν ήσαν τά έναντίον έργασίον. Και αυτά τά έτι τά στοιχία έφαινότο επιβουνοίνα να έμποδίσται τών άνωθρων από τού να βρομινουώσται, έκτελούν τό μελετώμενον ταξείδιον μέως, άφου ήτοιμασθη ή μηχανή του, επί πέντε όλοκλήρους μήνης έπικρατήσαν έναντίον άνωγειο, έμποδίζοντες αυτών από τού να άποπεραθθ είσώδησται άνώδωσται. Τό δε περιεργότερον είνα, ότι και άλλόκληρος στρατός ποσεινάθ έβλάθη να κ α ε ρ ο μ α ε ι α ν έν τή μηχανή του, και τός τούστω βιλιάς μόλις έδύνουον να σταματήσωσι αι σύμμαχοι δυνάμεις έπεινον στρατού γούλον και κινών αδιαιλέτως έργαζόμενος προς τούτο, και βρομινουώμενος υπό άμώδος δεκαεξ τυμακιστών, όστινας κινούνοτων κατ' άπάντα νίκα να προμηνίωσι και διακρίνοσται τούς έχθρούς, κρούοντες τά τύμπανα. Έπί τελους βρομινού να περιείρη, και άπόπειραν έχων να πραγματοποιήσθαι τών σκοπών του, ότι έδίπτε και άν συνείσται, προσηρτασινούθη ν' άνάθη έν τή μέση σφοδρά θυλιώξ. Άλλ' έπιβήσας ο ήμιαρχος έπιπέδησε τότε τήν άνωτάτων να λάθη χώραν, και ήναγχαίται τών Ροσιέρου να περιμηνίη τολλάχιστον καλλίτερον και ρόν. Τίλος πάντων ήβησαν ή πολυπόδοτος ήμια, και ο Ροσιέρς, κατέχόμενος σχιδίον υπό παρρηρώσται, έκαμε διά τελευταίον ρούνη τής έταμιασίας του, βοθοβόμενος υπό Βολωνιαίς ιατρού, όνόματι Ρωμανού, όστις συνένειπται να συνδεδείη τών άεροναυτών εις τό ταξείδιον, και τή έδωθή προηρή ήρα τής 13ης ιουνίου 1783 έπιβήσαν άνωμότεροι επί τής πατάδος. Άνωτάτης τής άνωτάτων, ο μαρκιανός Μασουφίερος παρακλιών να τή δοθ ή άδρια να συνδεδείη σ τοίς δύο άεροναυτάς, άλλ' έν έρίνωτο δικαίος. Κατά δε τήν τελευταίαν στιγμήν έρρίψεν κίνουον 200 χροσών λουδοβικίων έν τή άρκηματι, θίαν συνηρμών έν αυτώ τών έτερον τών ποδών επί σκοπή να παρακολούθησθαι τούς δύο τομακίους. Άλλ' ο Ροσιέρς, ήμιας άποθώσασθαι, έρρίψεν εξη τή λουδοβικία, λίγων Κύρις, κατά τό παρόν έγγεγραμην περί ούδένος είσώδη βίβλιον. Άν δύναμαι να σάς δεχθώ, και άν είχαν ήσυχον τήν συνείσται μου περί τούστω είσώδους έκτασις τού ταξείδιου.

Τό άερόστατον ήβηθη μετά μεγίστης μεγαλοπρεπειας από τής γής, σχηματικόν μετ' αυτής και τή άνοδον γινώσκην εξήκοντες βρομίν. Είς τό πρώτοστων πατάς σχιδίον θεατό είσώδησται ο φύδωσ και ο άνεμοσγια, και μόνος εις τή τών δύο άεροναυτών έβλεπέ τις εξωγαρφαμένη τήν χαράν και τήν γαλήνην. Ηάντες δε εξηλεπισόντο, υπό θαυμασμού και φύδω καταβήσαντες.

Άφου τό άερόστατον ανηρώθη περί τούς διακοσίους πάδας, άπάντασται νίον ρεύμα άέρος, όπερ έθωκεν αυτ' ελθόντα προς τήν θύλακασ διένουον. Έν διαστήματι δε όλιγων λαπών ήτον εις άρκηται καθύσται από τής ζορής, άλλ' άρρητας ένείσται εις νίον ρεύμα, όπερ άκαριαίως έπαύηκαξ αυτό όπιστω. Κατ' έκείνου τήν στιγμήν αναμειβόμενος ο Ροσιέρς έπέβηεν να καταβή και να προσπαθήσθαι να εύρη ευνοικώτερον ρεύμα άέρος: διότι ήνεκε τήν βελτίθδα, ήτις ήτο προσωρισμένη ν' ανήγχαται έν όρη χρείας προς είσοδον έν τή κνήδρον ψυχρού άέρος, και τούτο πράττων, ένεκα τής άετοχρίας τού έργασίου, δι' ου ήνοιετο ή βελθία, έκινεν άνωχώς διαζήρησιν έν τή άερόστατον. Αι συνήματα ήσαν άναποσώσται και φρικώδη. Οτε ήναγθη ή βελθία, οι άεροναυται ήσαν 1,700 πύχων ύπερνωον τής έπιφανείας τής γής. Μετά μίσην στιγμήν άνωμότεροι καταπίσιντες επί τού είδους κρηνοειδώς καταστρεβώθησαν.

Ο Πιλάτρος Ροσιέρς έτάρησεν παρά τό κρηνοίον, όπερ άρτίως είχαν έρημώη πρός άνωτάτων τής θαλασσίας υπό τού Βλαγγυρόβου διαπορημένους τής Μάγχης δι' άερόστατου, επί τού αυτού τάπου άκρωτός, ένθα ο άτρόματος έκείνος άεροναυτικός καθέθη. Η Γαλλία έθρήνησε τήν άπώλειαν τού ήρωος τούστω, και πλείονος να έλασιν έπεγερών εις έν έρωταί επί τού προς τιμήν αυτου άνεγερθέντος τμήδω.

ΡΩΣΣΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Άπό γενεάς εις γενεάν παρίστανται έν τή ιστορία τού άνθρωπίνου είδου αι αυταί ελπίδες, τολλάχιστον αι εξηγοίωται. Ούτως ή μεταξυ Ρώσων και Τούρκων πρό τινος ήριστικημν αιματώδης πάλη ανακολιεί εις τήν μινική ήμιν και άκόντων παρομοίας συμποικίας μεταξυ τών δύο τούστων άνταγωνιζόμενων φυλών περί τών λέγειν τής παριβόλους έκαστοαστειδός. Πιστή εις τήν πατριπαράδοτον πολιτικήν, ήν επί μακρόν χρόνον άπαραιτάτως και έγχορονομίως ηκολούθησεν ή ρωσική δυναστεία, και μη άρνούμενη εις τήν υπερβόλλουσαν αυτής έξουσίαν, διανοσάται έτι και νύν και επιμνησεί νίον σχιδίον, άνενοτάτους άρχοντας χείρων άδριαν. Εύχρησθ εις τήν πόλιν τής πολλαχού καθυπερβόμενος άλλωθενός έρρανος ολιμεία έδωθη όφωρη επί άλλωθων γενεών, έν ά δομωμένους αι στρατηγικώσται άρμια τών στρατευομένων τού Κζόρος. Εί μιν άντιγινώσκην ή οι εις τας ταλαιπωρίας και κλέσταις τό επιγυραματικόν, δι' οι οι προκλήται αυτών τούστων ένδιόλων τμήδων, έστι ζήτημα θερμάς διασώζουμένων επί τή τών περί τή μελικτήν άχολοιούμενων, τά πολιτικώσται πρακτέων και τών δημοσιογράφων, βαθίως πεπαιθών άπάν-

των περί τής σπουδαίωσται τής λύσεως τούστω. Άλλ' επί τούστωσται οι νίκα πατάς στρατού εξήρμητο ως τά πολλά έν τών προσωπικώσται άρειών τών διοικουόντων στρατών, και κατά τούτο, πθινώσται, οι στρατηγικώσται του Νικολάου παραβόλλομενος προς τούς ήρωας τής Αιμακτικής και τού Παύλου ευφρόνισται ύποτέστεροι. Ομοειδοτάτος φουβιόμωθ, ότι ουδέ εις ευνοικώτατα άντάσται τού έπιφανούς Σοβαρόφ, μεταξυ τών νυν άρχόντων τών ήπειρών Μοσκαλιών έν έρρα, ίσως ουκ αμύ σποσώ να εξουσιώσται τών χερματιών και τή έν έν τήστω ουκ αμύ τούστω τούστωσται τών σφαιρών και άκαταβήμασται τού άρχού, έν φθινωσται άνωμότεροι.

Ο στρατοπέδωρος Σοβαρόφ ήτο καταγινώξ Σουηδικός. Ο πατήρ αυτου ήρξαξ δικακρημίνους στρατηγός έν τή ύποτέστη Αικατερίνης τής Α', και ο ήρωόμομος αυτου άνωγής και μόνος έπίθεσας έπί τήστω έδίδεν άδυσχεμαίωσται προτηρήματα και έστρατηγίωσται επί τήστωσται καταστρατήριον έκστρατιών εις Κριστιανία. Ο ήρωας ήμιν ήρξαξ λίαν πρώμωας, εις ήλικαν δεκατριών ήτων, τού στρατηγικώσται σπιδίου και περί τό έκίστων πέμπτον ήτος τής ήλικας ένέτωσται υπολογίζον έν τει συντάγματι στρατού τής γραμμής, εξ ου χρόνος ως νίκα τήστω προήχθη. Αρ' ου κατ' όλιγος τας πολυμίας ένόλως, άν έπιτηρησθ αυτ' ή έκτέλις, διεκρήθη, έστάθη τή 1768 εις Πολωνίαν, όπου έν δομωτάτων χρόνων ένέκται τών φιλοπατριών στρατών τής καταπληρωσίνης αυτής χώρας, και νίκα άπείσται τιμής από τού εζωγαματισθέντος αυτου ήρωόμομος. Μετά τήν εντύχη τούστων έκστρατιών επί είκοσι περίπου έτα κατέβηεν εις άκαταπείσται σχιδίον έγγροπείσται κατά τής Μωσκαβικησται έξουσίας, κατ' ή χρονίαν διασποράν άξιόλογοσται πόλεως και όχημαθ θέσεις μετ' πολυτήμων θρημάτων γής κρηνοίωσται από τής κρηνοίωσται τής Πόλης, και διά πάντας προημινώσται εις τας γινώσκώσται και εις έπιανώσκώσται κήποις τού Κζόρος. Τό όνομα τού Σοβαρόφ ίδιως συνείσται μετά τής πόλεως Ισραήλιν, ός τό τού Μαυβιας μετ' τού Βλέμων, τό τού Ουαλλυγίνουσται μετ' τού Ουαμύρου, και τό τού Ναπολεόντος μετ' τού Μαργαρίου και τής Λίσις. Η έδη μνημονοσθήσται έστις έτα φροδόν Τούρκων λίαν άσθενόλογου, όπερ κατ' ήμιν τήν άδριανικήν τού πολεμίου άντίσται μετ' τών έρρατων τών Ρώσωνων δυνάμεων. Έπί τήστω ο αρχηγός Ποτρίας έξίδωσται προτάγματα έν έντός ήμινώσται χρόνος έλθωθ, και τήν έκτέλεση τούστω άνήλθε μετ' τού συνήνεκεν ένδοξοαστικώσται χαρακτήρος ο Σοβαρόφ, όστις έν άνωμότεροι τού άποσπασμένου παρά τούς στρατιώταις ύπεσχηθή αυτός τά εις τού φροδόν λοφωθόμενος λάμψη, και έκίνουον αυτους μινώσται να ρησώσθαι. Τήν προτεραιαν τή έρραθ έπαινον προσηνίζοντες αυτα τών στρατών « Άριον τό πρώ σποσών ήχη να έγερθή μίσην όρου πριν τών χερματιών και, άφ' ου ένδιόθη και νίκαθ, θίση προσωσθηθ, και κατέβηεν ήλις έκείως Ισχυρόν κρηνοίον άλλετορας και άδριαν τό Ισραήλιν! Τό σμιατόν τή έντι έδωθη έν κρηνοί τή δένου, και ή προσβόλη ήρξαξ. Είς άπεκροσώσται υπό τού ρουνοίωσται πυρός τού έχθρού αι έρραθ τών Ρώσων, άλλ' επί τήστω εξουσιώσται ο ήρωας αυτου, και ουκ κλίμακας έσθησάντων επί τών ταξείων. Κατά τήν έπιανώσκώσται τρομαρην σφαγήν 33,000 Τούρκων έφρονώσται εντός έπρωμωσθήσται, και 10,000 ήμινώσται. Τό δε λακωνικόν και άνέμερον μινώσται τού νικητού προς τήν αυτα κρηνοίωσται, προσείλκεσται τού Σοβαρόφ, έίχεσται όστω:

«Αίως τό Θεο, είπες και ήμιν! Άίωστας Ισραηλίνων Σοβαρόφ έντός!»

Όταν ήμιας κατέγινετο εις ταυτα τών νεκρών. Τό μόνος δε παρά τού γεννηούσται τούστω στρατηγού ζωντανή μέρις έν τών λαβύρων ήτο ήπιος, έν' όντικαταστήσθαι τήν επί τής έρραθ ρουνοίωσται.

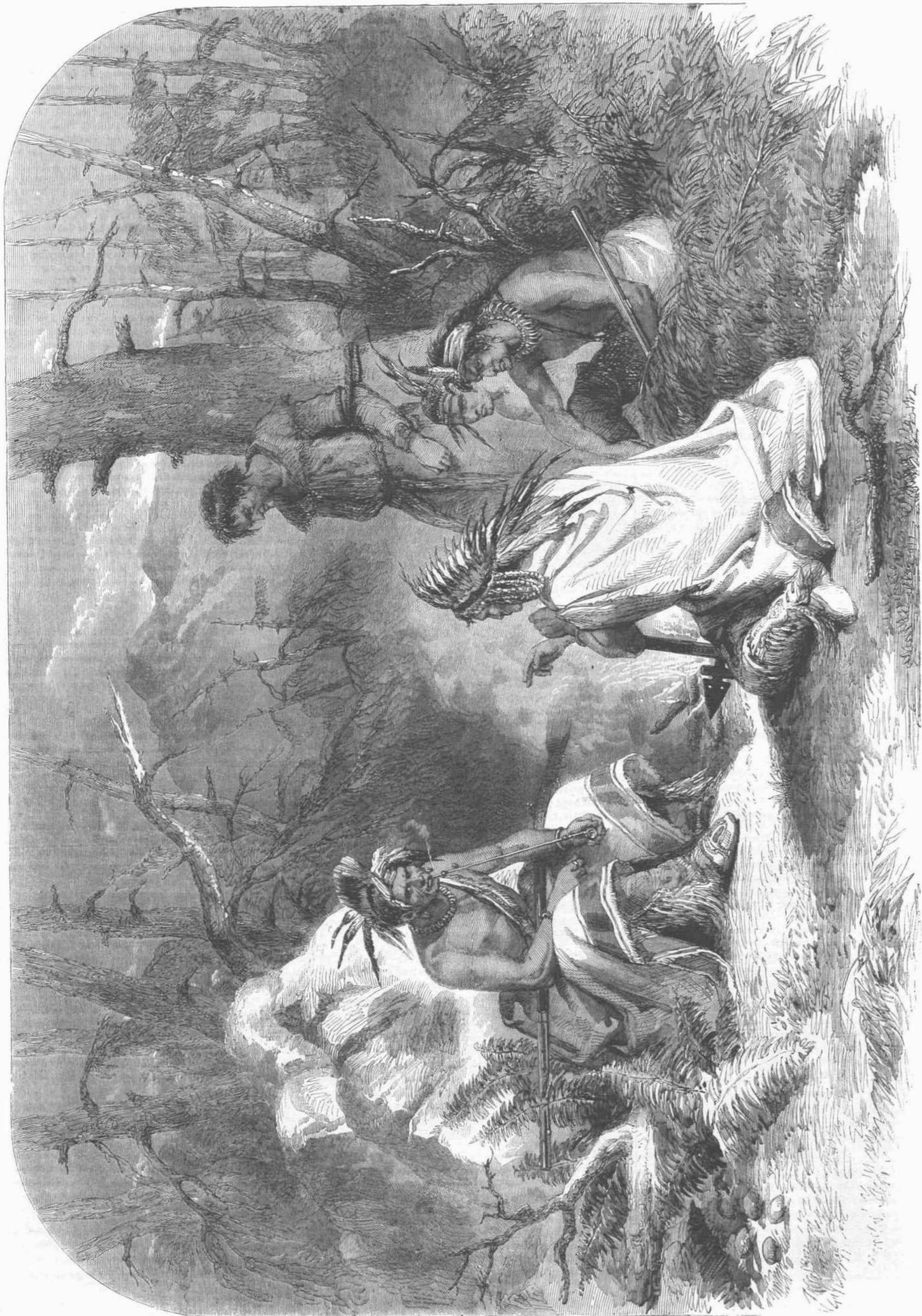
Κατά τό 1794 ο Σοβαρόφ καθυπέστηε τούς τότε πάλιν έπιανωστικώσταις άνωγής Πολωνίας, και μετ' πολλής άδυσχεμαίωσταις νίκας κατέβηε στρατιωτικώσται τήν Βερσοπία. Τότε ή Αικατερίνη ανώψωσται αυτου εις τών θαθών τού στρατοπέδωρου, διαρρημαίνα και χροσών διακρίνοσται ρούδω έστρατιώνων τούστω σπιδίου πολυτήμων λίθων θίσην φύλλον ρούδω διακρίνοσται τούστω μόνου αι άδυσχεμαίωσται ειχον άξιον 60,000 ρουβλίων. Αι τιμια, έν τούστω, αι παρά άποστικώσταις έξουσίας προσηνίζοντες, έξερτάνουον πάντοτε από τής έρραθσται τών δασποτων, και ή άποστικώσται φρονητορία ή σσημιαία πάθος όρη έρημώη πολλώσται εις τών ανωτάτων και εξουσιώσται και έξοστρατηικήν τών παρρησώσται τής πολυτιμώσταις ύπαρξιας εις τών θρώων. Τούτο συνήθ εις τών Σοβαρόφ. Καί τή τήσων εξήχους και επί μακρόν χρόνον παρακλήν ύπαρξιας εις τών θρώων, έγινετο έν μίη στιγμήν παροσθητόν τούστω αυτοκράτορος Παύλου έκπαιτος τού ύψούσται εξήκωσται, και ήπιμαστικώσται έπικρήθη εις έξοβίαν. Η κωνοίς δε λεγομένης περιστασις ή έπιγενοσται τών πθινών αυτου λέγεται και ήχουσται εξ ήξής. Έπί τής άλλωσταις μεταλλάξται τού Ρωσικώσται ήμακτιμώ, τής γενομίαις επί τού Παύλου, ο Σοβαρόφ ήβηε παρά τούστω δίστημα βρομίν, αις πρώτιστα τών σπιδίων (α) και τών δοστρούχων, άτινα σήν τή κνήα τή επί τής κήμης έπιποσσομένη, έπρέκειτο να σπολιώσται τούστω υπό τών στρατηγών αυτου στρατιώταις. Ουδέν άλλο ήως άπεπαιθετόσται μάλλον ο άνδραίος κινητός τών Τούρκων και τών Πολωνών ή τήν άνωσται, δι' ο άπεκρήθη έν τή σταβίλιν τούστω και παραδοσθον μινώσται τούστω αυτοκράτορος έν τριή γραμματικώσται στήσων κωνοίωσται και μη ήμωστικώσταις, όστινας έλευθέρως μετατρέφόμενος έχουσται όστω:

«Οι σκόλλους ου έχουσι τής λέγής τής δυνάμεις. Ουδέ οι δαστροχοι μακροί και παραβόλοι μήκος. Η τού κρηνοίς κνήα ουκ έστιν ήμιας.»

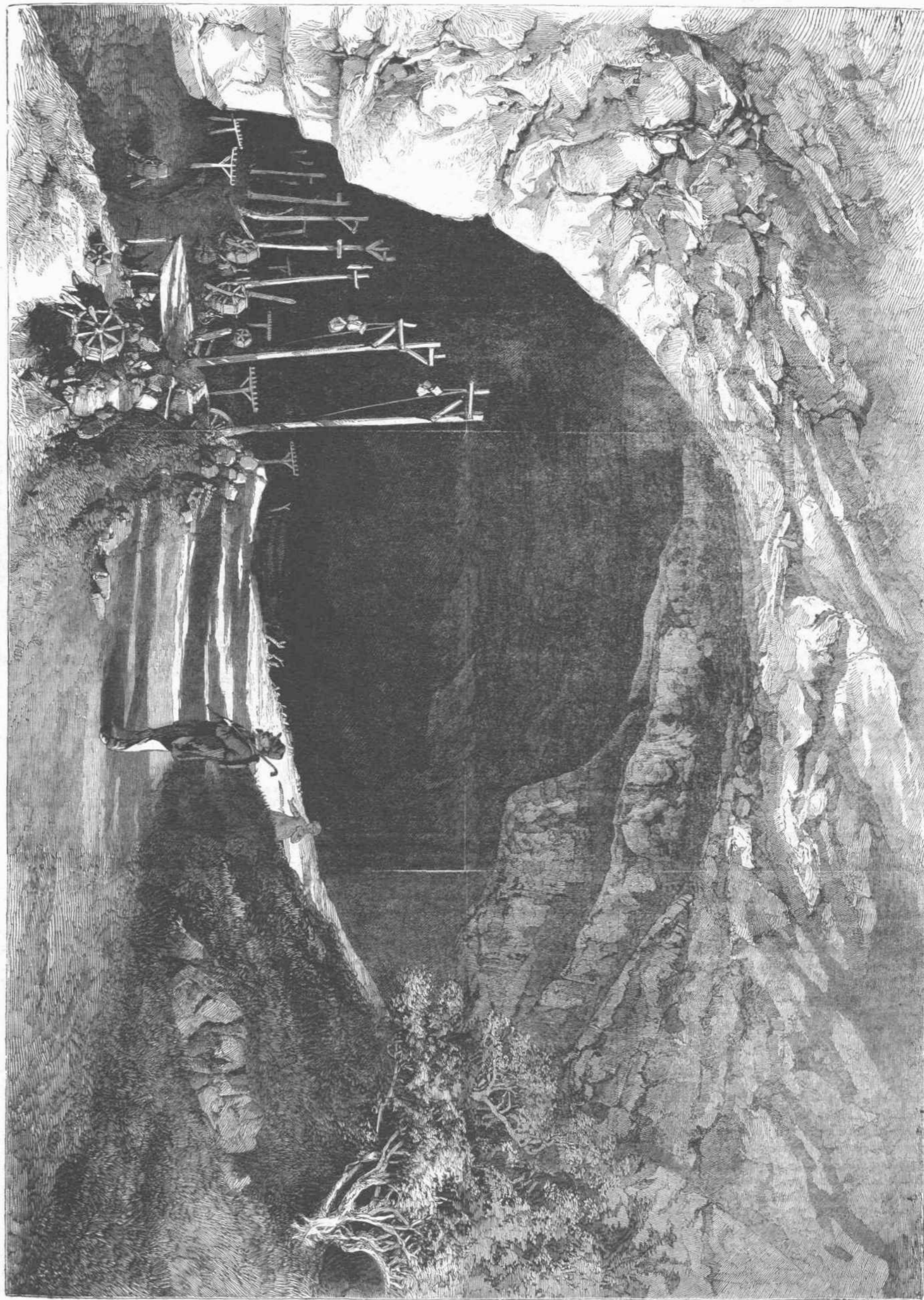
Τά παρακλιών ταυτα έπη θαδίας προσέβηλον τόν Παύλον, όστις έξήρμησε τών άνωχ' πολυμωσται και ποστών εις τό έν τή έρραθ ύποστικώσταις αυτου εις Κωνσταντιούσται. Άμα λαβών τήν άδριαν αυτου άπόφασις ο γεγραμμένος στρατηγός συνήρθησται τών στρατών αυτου, και άπεχωρήσασται αυτους διά προσηνίζωσται, ου τό τέλος ήχη ούτως: «Αν άπελιώσται» ειπες, «μίν ήμινών ο αυτοκράτορας αυτός, ο κωνοίς ήμινωσται πατήρ, θίλει μαλζωθ τήν καρδίαν αναλογίζόμενος τών ήλικών μου. Τότε δε, ότε ο Σοβαρόφ θίλει και πάλιν έμμεσώθη μετξύ υμών, θίλει αναβλήθ τά παρακλιών ταυτα (εξήλλωσται όλα τά έναντιοσταισται παρασσημαθ), άτινα εγκαταλείπει ήμιν ως έγγύσται τής πόλης και εις ένδιόμωσται υμών. Μη λαρονώσται, ότι εκρήθησται ταυτα εις τας νίκας, εις άς έστρατηγέσται υμών.» Ταυτα λέγων άπέβηε τά παρρησώσται έν τών τυμωμών ήμινωσται τού στήστω τών στρατιώτων, και άπεκρήθησται έν ή έλκων και έγγύσταις οι άνωμωστικώσται στρατιώταις.

(α) Κωνοίς ή κωνοίωσται.

Η πρόσρησις αυτα τής άνωστικώσταις τής αυτοκρατορικώσταις έννοίας έπιγυραματισθη τή έντι. Τό δεύτερον ήτος τής έξοβίαις και τό εξήκωσται έννοται τής ήλικας ή άπείλικτης κατάστασις τής Εύρώπης καταπληρωσώσταις Γαλλικών στρατευομένων νικητόσται άνωγειοκαίως και πάλιν τής ύπαρξιας αυτου. Όθιν, έν ή ο Σοβαρόφ διαμύ σχιδίον πατριαρχίον ήλιον έν άνωμωσται ήμισιωσται ήμισιωσταις εναντιοσταισταις περί γεγραμμάς έργασίας, συμβεβήσται τής διαιρέσις και ήρησ' άπαιώς και τούστω γέννησται τών χρομίων αυτου, και άστω μινος εις τήν τέχων τού σμιατόν τών κλώνων τής εκκλησίας, αλιγώς έπισμον έστάθη μινώσται «προς τών στρατοπέδωρος Σοβαρόφ» και έπέδωθη αυτ'ο. «Τούτο έν άντις εις ήμιν» ειπες. Ο στρατοπέδωρος αρχηγός τού στρατού, ήμιν δε είμαι άπώλος άρχαίος στρατιώταις, όνομαζόμενος Σοβαρόφ» και ύποτέστρε τήν επιστολήν. Ημιας τινός ήμισιωσταις παρομοίας τής φάκλιος απείβησται «προς τών πιστών μου ύποκόν Σοβαρόφ», έν ή, λίστας τών σφαιρών, άνέγνωσται τούστω: «Απερτίσται να πείνω ήμιας εις Ιταλίαν προς βοήθειαν τής αυτου μεγαλιώτατος τού αυτοκράτορος και βασιλέως, τού αδελφού μου και συμμάχου μου, ο Σοβαρόφ ουδέμωσται χροσών θρημάτων και θαμνάς ήχη, άλλ' ή πατήρ ήχη χροσών αυτου, και αι ήχημιν μου ταυτιώσται προς τή τού Φρονησίου τού Β', όστις άνήλθε εις ήμιας τής άρχαητρατηκώσται έν Ιταλία στρατού παραμολιεί να διαζήσται τό αέλιωμα τούτο. Έκ τού Σοβαρόφ και μόνος εξήρμητο ή έκπλήρωσται τών έπίδων τής χώρας αυτου και τής έπιβουλής τού αυτοκράτορος Παύλου τού Α'.» Ο Σοβα

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΙΝΔΩΝ ΤΗΣ ΑΡΚΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. (Γραφ. εν. 68.)

ΤΟ ΕΝ ΤΗ ΕΙΛΑΡΧΙΑ ΔΕΡΒΗ ΣΗΛΑΙΟΝ ΙΙΚΚ. (Γραφ. εν. 68.)

Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΟΥ 1741-2.

Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1741-2.

Ἡ ἀνωτέρω εἰκονογραφία παρίστησι μίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἀγγλίας συζητούντων σπουδαίαν τιμὰ ὑπόθεσιν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 1741-2. Ἡ αἴθουσα τῆς Βουλῆς, αἱ διατάξεις αὐτῆς, τὰ καθίσματα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα γενικὰ αὐτῆς

χαρακτηριστικὰ εἰσι τὰ αὐτὰ, ὡς τὰ τῆς σημερινῆς. Μόνος δ' ὁ ἱματισμὸς τῶν μελῶν παραλλάσσει, καὶ ὁ πρόεδρος παρίσταται φορῶν τὸν πῖλόν του, τὸν ὁποῖον δὲν φορεῖ πλέον τὴν σήμερον, καίτοι τῶν ἄλλων μελῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ φέρειν τοὺς ἑαυτῶν πῖλους ἐν ὄσφ κἀθηναί. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπειδὴ ὅλοι οἱ συνεδριάζοντες ἀντιπρόσωποι ἐφόρον μεγάλας ὁμοειδῆς φενάκας, ἐπρεπε πρὸς διάκρισιν ὁ πρόε-

δρος νὰ φέρῃ τὸν πῖλόν του τὴν σήμερον ὅμως, ὅτι μόνος οὗτος φορεῖ μεγάλην φενάκην, κἀθηται ἀπὸ πῖλου. Ἡ εἰκονογραφία παρίστησι τὸν πρόεδρον Λ. Os-slow, κατέχοντα τὴν ἔδραν, καὶ τὸν πρωθυπουργὸν R. Walpole, λαλοῦντα ἀπὸ τῆς θέσεως, ἧτις καὶ τότε καὶ τὴν σήμερον κατέχεται ὑπὸ τοῦ ἀρχηγέτου τῆς Βουλῆς.

ΝΑΥΤΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΑΥΤΙΚΗΝ ΕΦΕΔΡΕΙΑΝ. (Ἰδί σελ. 68.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ. (ADVERTISEMENTS.)

ΟΑΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ, ΧΥΤΗΡΙΩΝ ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΥ, ΠΛΑΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ.

ΤΟΥ J. H. BOOBYER,

(Πρώην Starch και BooBYer, επί 200 ετών στην οικογένειά τους.)

ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΝ ΑΡΙΣΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΚΑΤΟΧΕΥΟΝ ΤΙΜΑΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ.

Κατά την μεγάλην έκθεσιν τού 1851 έδωκε τῷ J. H. BooBYer μεταλλένον ὡς βραβεῖον δὲκ τῶν πρώτων κλάσεων...

Σιδερά, χαλκὸν καὶ ἐλαστικόν ἕλαιον προνοήσῃ κλάσιν παντὸς αἰῶνος...

Τὰ ἔργα κλάσιν τῷ J. H. BooBYer μετὰ τεσσάρων μηνῶν εἰς κτήνη καὶ ἀνάγκη...

11, Stanhope St., Newcastle St., Strand, London.

ΔΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ πάλιν τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα σου...

Τοῦ αὐτοῦ κτλ. 2 γυναικ. Πόσει, παρῶν δια σχέδιν τὰ ὄνομα τῶν ἀποστόλων...

ΣΥΜΒΟΛΑ ΠΑΡΑΞΗΜΙΑ κτλ. κλίματα γυμνασίου ἐπὶ ἀρραβίων...

ΧΡΗΣΙ ΔΑΚΤΥΛΙΑ 18 ἀκροῦται μετὰ γυμνασίου συμβόλων 42κ...

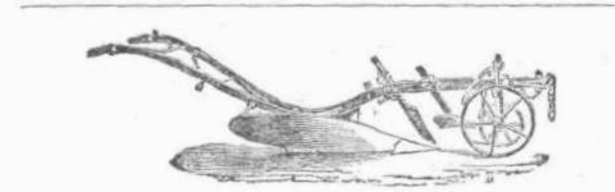
Αἰκ προνοήσῃ τυπωτικῶν τῶν ἰδίων ἀποστολῶν καὶ ἐπιτομῶν...

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ κτλ. Συμφορῶν καὶ ἐξοχῶν ἔργων...

ΓΑΜΗΛΙΑ ΚΑΡΤΑ κτλ. ἑκατὸν καὶ πενήντα 50 ἀκροῦται...

Οἱ ἰδίοι κατασκευάζουσι προνοήσῃ ἀνακατασκευάζουσι πλάσιν...

Πλάκ διακοσμηθῆναι εἰς τὸν προνοήσῃ καὶ μόνον κατασκευάζουσι...

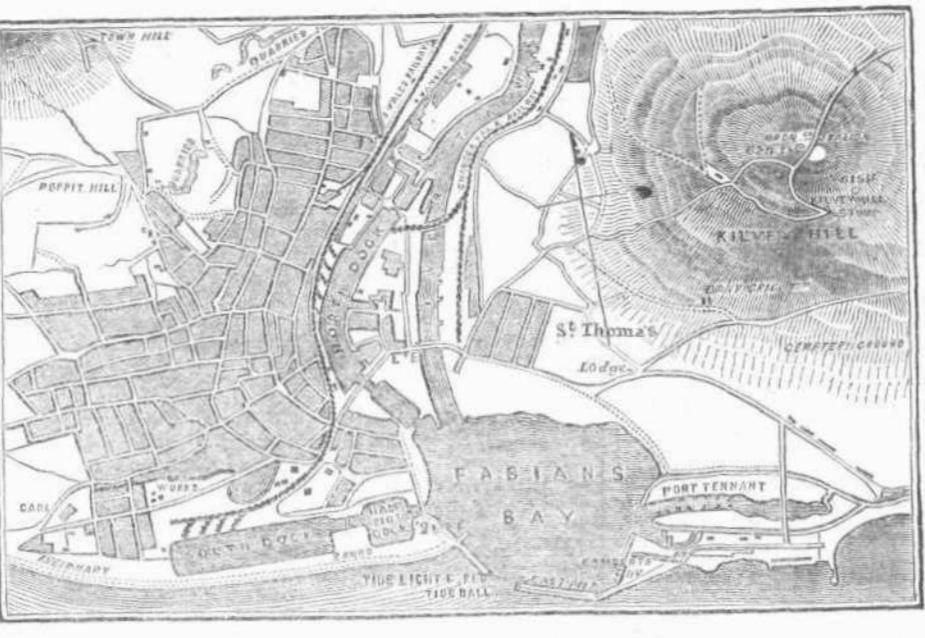
ΟΙ RANSOMS ΚΑΙ SIMS, IPSWICH,

Μετὰ μακρῆς ἐπιεικῆς ἐξέτασιν τὰς νέας βελτιωθῆναι γυμνασίου...

ΟΙ RANSOMS ΚΑΙ SIMS πρὸ πολλῶν χρόνων, διὰ τὴν τῶν γυμνασίου...

Κατάλοιποι μὲν εἰς ἀνομοίωσι, ἑλευθέρου τυπωτικῶν, γυμνασίου...

ΧΑΛΥΒΙΝΑΙ ΑΜΑΞΙΑ ALDBERT. Οἱ ἀριστοὶ οὗτοι κατασκευάζουσι...

SWANSEA HARBOUR & DOCKS.—ΣΩΦΑΝΗΣ ΑΙΜΗΝ ΚΑΙ ΝΕΜΡΙΑ.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΩΛΟΟΥΑΙΗ.

Αἰωνιὰ καὶ ἀνοία.

Τὰ θανάτια τῶν ἀνοήτων, τῶν ἀνοήτων ἀνοήτων τῶν ἀνοήτων...

Βίη, συνέχη καὶ ἄσθμα.

Ὁ ἀσθμα τὸ τοῖσιν ἄσθμα, λαμβάνουσι ἄσθμα ἀσθμα...

Μῦτεραι καὶ θυγατέρες.

Εἰς τὴν πρῶτην κατὰ τὴν ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Πηρ, ἀσθμα, πνεύμονες.

Ὁ ἀσθμα ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Τὰ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Τὸ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Τὸ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Τὸ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Τὸ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Τὸ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Τὸ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Τὸ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Τὸ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Τὸ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Τὸ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Τὸ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΟΥΑ ΔΕΡΟΣΤΕΓΗΣ ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΑΤΑΛΑΛΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΛΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΝΔΙΑΝ ΕΛΙ ΔΑΛΑ ΘΕΡΜΑ ΚΑΙΜΑΤΑ.

Ἡ τορὴ αὐτὴ διακρίνεται κατὰ τὴν ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

J. ELLWOOD & SONS. Great Charlotte Street (S.), London.

Πρὸς βελτιωθῆναι ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ JOHN DRAPEL, χρυσοπλάστης, πωλὸν καὶ ἔξοχον...

Ὁ JOHN DRAPEL, χρυσοπλάστης, πωλὸν καὶ ἔξοχον...

Ὁ JOHN DRAPEL, χρυσοπλάστης, πωλὸν καὶ ἔξοχον...

Ὁ JOHN DRAPEL, χρυσοπλάστης, πωλὸν καὶ ἔξοχον...

Ὁ JOHN DRAPEL, χρυσοπλάστης, πωλὸν καὶ ἔξοχον...

Ὁ JOHN DRAPEL, χρυσοπλάστης, πωλὸν καὶ ἔξοχον...

Ὁ JOHN DRAPEL, χρυσοπλάστης, πωλὸν καὶ ἔξοχον...

Ὁ JOHN DRAPEL, χρυσοπλάστης, πωλὸν καὶ ἔξοχον...

Ὁ JOHN DRAPEL, χρυσοπλάστης, πωλὸν καὶ ἔξοχον...

Ὁ JOHN DRAPEL, χρυσοπλάστης, πωλὸν καὶ ἔξοχον...

Ὁ JOHN DRAPEL, χρυσοπλάστης, πωλὸν καὶ ἔξοχον...

Ὁ JOHN DRAPEL, χρυσοπλάστης, πωλὸν καὶ ἔξοχον...

Ὁ JOHN DRAPEL, χρυσοπλάστης, πωλὸν καὶ ἔξοχον...

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

(ΑΠΘ. 37.)

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμηνικός Πατριάρχης...

Ἡ προσλαλία, ἣν ὁ Οἰκουμηνικός Πατριάρχης ἀρτίως ἀπέβη...

Ὅτι εἰς τὸν νέον Σουλτάνον ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύσις...

Τὸ νὰ βελτιωθῆναι καὶ μάλιστα Οἰκουμηνικός Πατριάρχης...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

διὰ τὰς ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

παρὰ τῆς Κρατικῆς καὶ ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς, καὶ πρὸ πάντων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

Ὁ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων...

ως συμπεράντας εις τὰ δικαιώματα, τὰ προνόμια καὶ τοὺς θεσμούς τῆς Οὐγγαρίας.

Ἄλλ' εἶπομεν καὶ προγενεστέρως· ὅτι, ἐὰν οὐδὲν ἄλλο ἢ μαθήτρια τοῦ γέροντος Μέττερνιχ αὐστριακῆ αὐτῆς ἐκέρδησε διὰ τῆς συνταγματικῆς αὐτῆς μεταρρίθσεως, ἐπέτυχεν τὸν ἀρχαιότερον καὶ συναρτῆρ ἐν τῷ βιενναίῳ αὐτῆς συνεδρίῳ ἢ συμβουλῷ τὰς ψήφους τῶν γερμανῶν ἀριστοκρατῶν κατὰ τῶν υπογεγραμμένων ξένων λαῶν διὰ τοῦτο, ἐνῶ ἡ ἀνάγκη τοῦ διαγγέλλματος διεγείρει γέλωτα εἰς τὴν οὐγγρικήν Δίαιταν, χειροκροτεῖται ἐν τῷ βιενναίῳ συνεδρίῳ. Τοιοῦτοτρόπως ὁ Αὐτοκράτωρ δύναται να προβῆ θερασάλας εἰς τὴν μελετωμένην καταθλιπτικὴν ὁδόν, διότι οἱ ἐν Βιέννῃ συντηγμένοι γερμανοὶ ἀντιπροσωποῦσι τοῦ λαοῦ ἐπισημῆσαν αὐτὸν διακηρύξαντα τὴν ἐνότητά τῆς μοναρχίας, κρᾶντες τρις τὸ οὐρανόν.

Πιστεύομεν, ὅτι τὸ οὐρα τοῦτο εἶναι τὸ περὶ τὴν πτώσιν τοῦ προσηκῆν ἐκφυνομένου μ. π. ράβ. ο εἰς τὰς παραστάσεις παρομοίων κωμωδιῶν. Ναι, διότι πεπεισμεθα, ὅτι ἡ τοσαύτη πολιτικὴ ἀνδρεία καὶ σταθερότητα δεῖξασα οὐγγρική Δίαιτα, ὅτε ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπεκαλεῖτο τὴν παντοδύναμον τῆς ἀντιπροσωπείσεως ἀπόφασιν, δὲν θέλει ἀποαρβύθη τανῶν, ὅτε ὁ ἐπίδοτος αὐτῆς βασιλεὺς ἐπικαλοῦμενος τὴν θεοδὲν αὐτοῦ ἐξουσίαν, οὐδεμίαν φυλάττει ἐν τῷ διαγγέλλματι αὐτοῦ νομιμότητα, καθιστᾷ τὸν συνυπογράφαντα αὐτοῦ ὑπεύθυνον ὑπουργὸν Φοργάνου ἐνόχως ἐσχάτως προδοσίας ἐνώπιον τοῦ Συντάγματος, (ὡς ἐπίσης καὶ τὸν, ἐν ἄλλοις δευτέρου ὑπουργοῦ, προσυπογράφαντα αὐτὸ διεκπεραιωτῆν τοῦ ὑπουργεῖου Κ. Βέκε), καὶ κηρύττει, ὅτι Σύνταγμα, παραχωρήσεις, ἐλευθερία καὶ τὰ παρόμοια ἐκπορεύονται ἀπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ ἀπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐτοῦ θελήσεως, ὡς ὁ ῥήματ' ἀνωθεν καταβαίνοντα.

Οὐδὲν μὴ ἀπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος ἐκπορευόμενον ἰσχύει. Οὐχὶ τὸ Σύνταγμα, ἀλλ' ἡ παραχώρησις· οὐχὶ αἱ σπονδαί, ἀλλ' ἡ θέλησις τοῦ ἀνακτοῦς ἔχουσι ἰσχὴν νόμου. Τοὺς δ' ἐν ἔτει 1848 ἰδρυθέντας νόμους, οὐδ' ἀνεγνώρισεν, οὐδ' ἀναγνώριζεν ὁ κυρίαρχος! Τί πάντα ταῦτα σημαίνουν εἰμὴ ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ἀρελοῦσα τὸν πῆλπον τοῦ συνταγματισμοῦ, προστρέγει εἰς τὴν βίαν; Ναι, βεβαίως οὗτος ἐστὶν ὁ σκοπὸς αὐτῆς· διότι τὸ οὐγγρικὸν ἔθνος οὐδέποτε θέλει ἀπαρνηθῆ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα καὶ τὰς σπονδάς, ἐφ' ὧν δεκάτεσσαρες ἄχρις ὥρας ὠρμάσθησαν ἡγεμόνες αὐστριακοί. Ἡ οὐγγρική Δίαιτα δὲν δύναται να πράξῃ ἄλλως, καὶ εἴτε ἀπάντησιν πρὸς τὸ βασιλικὸν διάγγελμα ἀντιτάξῃ, εἴτε διὰ διακηρύξεως ἀποκριθῆ, θέλει ἐπικαλεσθῆ τὰ αὐτὰ ἐκείνη ἀρῶρα τῶν αὐτῶν ἐκείνου νόμων, ἅτινα τὸ διάγγελμα παρεξηγοῦν καὶ διαστρέφον ἐπικαλεῖται καὶ ἐκθειάζει, τοὺς νόμους δὲ λησμονεῖ τῶν ἐτῶν 1741, 1805, 1807 καὶ 1808, οἵτινες σὺν ἄλλοις πολλοῖς καθιεροῦσι καὶ τὸ περὶ αὐθιπάρκτου τοῦ οὐγγρικοῦ στρατοῦ λέγοντες, ὅτι οὐδέποτε ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις δύναται να αἰτήσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῶν οὐγγρικῶν ταγμάτων, ἅτινα ἡ Δίαιτα ἐχορήγησε πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς μοναρχίας, καὶ ὅτι ἡ διὰ νεοσυλλέκτων ἢ διὰ χρηματικῶν πόρων συνδρομὴ ἀπὸ μέρους τῶν Οὐγγρων εἶναι ἔργον ἀπλῆς μεγαλοδορίας, ἐνθὲν οὐδεμία δύναται να ἐξαχθῆ συνέπεια, οὐδὲν να λησθῆ ἐπιχειρήματα ὡς πρὸς τὸ μέλλον. . . .

Καὶ οἱ θεσμοί, καὶ αἱ συνθήκαι, καὶ αἱ σπονδαί τὰ πάντα καταδεικνύουσιν, ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξε πραγματικὴ ἐνωσις τῆς Οὐγγαρίας μετὰ τῆς Αὐστρίας, καὶ ὅτι οὐδέποτε δύναται αὕτη να ὑπάρξῃ. Ὁ δὲ οὐγγρικός νόμος, ὅστις δὲν ἀναγνώριζεν βασιλεῖα μὴ ἐστεμμένον ἐν τῇ Οὐγγαρίᾳ, μεγίστην ἔχει βαρῦτητα εἰς τὰς σημερινὰς μετὰ τῆς Αὐστρίας σχέσεις, καὶ τὴν οὐγγροαυστριακὴν ὑπόθεσιν ἐπι μᾶλλον περιπλέκει, μ' ὅλην τὴν ἀγαθὴν διάθεσιν, ἣν ὁ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἔχει να σφεθέη βασιλεὺς τῶν Οὐγγρων, ὡς ἀγγέλλει περὶ αὐτῆς. Ἡ οὐγγρική Δίαιτα ἔκρουσε γέλωτα τὴν περικύβητον ταύτην τοῦ διαγγέλλματος. Γέλωσα προσέει ἤκουσε καὶ τὴν ἐπιταγήν περὶ ἀποστολῆς ἀντιπροσώπων εἰς τὴν βιενναίαν βουλὴν.

Εὐκόλος ἡ ἐξήγησις τοῦ εἰρωνικοῦ ἐκείνου γέλωτος, καὶ πασιδῆλος ἡ καθοδηγούσα τὴν πορείαν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ οὐγγρικοῦ ἔθνους ἀρτῆν «προδοτῆς ἐστὶν ὁ ἐβελουσιῶν πλῆρωμων φόρος εἰς τὴν αὐστριακὴν κυβέρνησιν Οὐγγρος», εἶπον οἱ Οὐγγροὶ· «Ἰούδας τῆς πατρίδος ἐστειλὸς ἐν τῇ βιενναίᾳ βουλῇ τοῖς Αὐστριακοῖς συγκαταθεσόμενος Οὐγγρος», λέγουσι τανῶν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ οὐγγρ. λαοῦ. Ἐπιτοκίας τεκμηρίον ἐστειλὰ πᾶσα πρᾶξις οὐγγρῶν βουλευτοῦ ἐν τῷ βιενναίῳ συνεδρίῳ γενομένην.

Ὀυτωπως τὸν πραγματῶν διακεκλιμένων, δυνάμεθα ἀκατακρίτως να συμπεράνωμεν, ὅτι ἡ ῥῆξις μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας ἐπέργεται γη-γανταίσιος βήμασιν. Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος ἀποκαλεῖ ἄρρονα τὴν πορείαν τῆς αὐστρ. κυβερνήσεως, ὁ γαλλικός παρακίει τὴν οὐγγρ. Δίαιταν εἰς μετροπάλειαν· ὁ γερμανικός δέεται ὑπὲρ συμβιβασμοῦ εἰρηνικοῦ· αἱ δὲ βιενναῖαι ἐφημερίδες, «Ὁ Ἄνατολικὸς Γερμανικὸς Ταχυδρόμος» κατ' ὄνομα, ψέγουσαι τὸ σύστημα τῶν συμμαχιῶν καὶ ἐπιμαχίῶν, προτρέπουσι τὴν κυβέρνησιν τοῦ Αὐτοκράτορος εἰς ἐπιγνώσιν τῆς ἀληθείας τοῦ τόπου καταστάσεως, καὶ εἰς ἴσασιν τοῦ κακοῦ διὰ τῶν ἐνδόντων ἐν τῷ τόπῳ μέσων. Ἡμεῖς ἀνακαταλύοντες ἐν ὁλίγοις τὰ ὑπὸ τὴν εὐρωπαϊκὴν τύπου λεγόμενα, θεωροῦντες ἐξ ἐνός ὅτι οὐδέποτε ἡ Οὐγγαρία θέλει ἐκουσίως κλίει τὸν αὐγένα, ἐξ ἄλλως, ὅτι ἡ Αὐστρία δὲν δύναται ἀμαρτῆναι τὴν ἐνδύσιν καὶ να ὑπογράψῃ τὴν ἰδίαν αὐτῆς καταθλιπτικὴν γινώσκοντες, ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει πιθανότης περὶ ῥωσαιοαυστριακῆς συμμαχίας, μ' ὅλα τὰ ἀδόξεμα, καὶ μ' ὅλας τὰς διαθεσιμότητας τοῦ δεσποτόφορονος τύπου, καὶ ὅτι ἡ γερμανικὴ Ὁμοσπονδία δὲν δύναται να βοηθήσῃ τὴν Αὐστρίαν χωρὶς να ἐπενεργῇ εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, διὰ πάντα ταῦτα συμπεραίνομεν καὶ λέγομεν, ὅτι ἡ οὐγγροαυστριακὴ διαφορά θέλει καταστῆ οὐγγροαυστριακὸς πόλεμος, ὅστις βεβαίως θέλει διασκελίσει τὰ αὐστριακὰ μεθόρια.

Τὴν ἐκτίμησιν τῶν λεγομένων ἡμῶν ἀνατιθέμεθα εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν, ἣν δύνανται εὐρέως να βραίσασιν ἐπὶ τοῦ περαιτέρω ὁλογράφου δημοσιεύσαντος βασιλικὸν διαγγέλλματος τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ.

Ὁ πόλεμος βεβαίως εἶναι ἀνευκταῖον κακόν, καὶ ἡ γύσις τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος ἀπάδει σήμερον πρὸς τὰ δόγματα τοῦ πεφωτισμένου ἡμῶν αἰῶνος· ἀλλ' ἐν ὁ πόλεμος καὶ ἡ αἵματογυσία εἰσι τὰ μόνα χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, ἅτινα δύναται να ἀποκόψωσι τὰ εσσιπτότα τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας μέλη καὶ να λυτρώσασιν τὴν ζῆν τῶν ἐλου αὐτῆς σώματος, γεννηθῆ τὸ βέλγηρον τοῦ Κυρίου· καὶ τὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα ἀρίστα, καὶ αἱ χειρουργικαὶ χεῖρες βέλτισται.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐν ΛΟΝΔΙΝῳ, τῆ 31ῃ ἰουλίου 1861.

Ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἀγγλικῶν ὑπουργεῖον ἐτελέσθη καὶ χάρις τῷ Θεῷ, ὡς λέγουσιν αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, οὐδένα εὐχαριστήσιν.

Ὁ ἄχρις ὥρας ἐπαθίως διευθύνων τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, καὶ τοῖ μὴ στρατιωτικῶν τὸ ἐπάγγελμα, λόρδος Ἐρβερτ, πάσχων δεινῶς τὴν ὑγίαν ἀπεσύρθη τῆς ὑπουργικῆς ἑδρας, ἀντικαταστάθει ὑπὸ τοῦ Σίρ Γεωργίου Λεουῆ, μέχρι τοῦδε ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, ὅστις καὶ τοι οὐδέποτε ὑπερήθησας ἐν τῷ στρατῷ, ἔχειε ὅμως τῶν στρατιωτικῶν κατὰ δευτένητα ἐλληλικῆς καὶ λατινικῆς φιλολογίας.

Τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐσωτερικῶν ἀνελαβεν ὁ Σίρ Γεώργιος Γρεῦ ὁ ἄχρις ὥρας ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ δουκάτου Λαγκάστερ, ὅστις ἀντεκατέστη ὑπὸ τοῦ Κ. Κάρδοου, ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἰρλανδικῶν. Τοῦτον δὲ διεδέχθη ἐπὶ τὴν διευθυνσιν τῶν ἰρλανδικῶν ὑποθέσεων ὁ Σίρ Ρόβερτ Πηλ.

Ὁ τελευταῖος οὗτος διορισμὸς φαίνεται ἦπτον τῶν ἄλλων ἐπιτυχῶν, διότι οἱ τοῖ ῥωμαϊκῶν δόγματων Ἰρλανδοῦ δὲν ὑπεραποκρίσιν τῶν πολλῶν κατὰ τοῦ καθολικισμοῦ ἄγροισαντων ἐνοῦ αὐτῶν ὑπουργῶν. Διὰ τοῦτο προβλεπόμεθα ἰσορροπία ἀπὸ μέρους τῶν πολιτισμένων ἰρλανδῶν τοῦ Κοινοβουλίου μελῶν, ἅτινα ἀνεξαιρέτως σχεδὸν συνήδουσι πρὸς τὴν πορείαν τῆς κυβερνήσεως.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ ὑπουργῶν. Ἐπειδὴ δ' ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ὑψηλοτέρῳ παρὰ τισιν ὑπουργεῖοις ὑπάρχουσιν, εἰσελθόντος τοῦ κόμητος Ρούσελ εἰς τὴν Βου-

λὴν τῶν λόρδων, ἐπῆλθεν ἡ ἀπὸ τοῦ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν παρατίσις τοῦ ὑφυπουργοῦ Λόρδου Ρουσελ, διότι εἰς ἐκ τῶν ἐνὸν πρέπει να ἦναι μέλος τῆς κατὰ Βουλῆς ἐπομένως ἐδεῖσε να εὐρεθῆ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς ταύτης, καὶ τοιοῦτος εὐρεθῆ ἀνὴρ τῆς σφόδρα πρώτης φιλελευθέρου, ἄγαθ φιλελευθέρου, καὶ μάλιστα ὑπερβαλόντος φιλελευθέρου, ἴσως δὲ καὶ δημοκρατικῶς, προκειμένου περὶ Γαλλίας, ἢ Αὐστρίας, ἢ Ρωσίας, ἀλλ' εἰς ἄκρον δεσποτικῶς, προκειμένου περὶ δολαφίου τοῦ Ἀλῆ Ὁσμὰν καὶ τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων ὑψηλοτέρου τοῦ σουλτάνου. Ὁ ἀναγνώστης ἐνόησεν ἦδη, ὅτι οἱ ἐν ἄλλοις ἔδεν εἶχε βεβαίωτητα, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ αὐτοῦ οὐδέποτε ἔβλουν ἰδεῖ τὸ φῶς. Κατανοήθει δὲ ὁ εὐγενὴς λόρδος ἐν τῇ ἐξῆσκει τοῦ λόγου, ἐλάλησε περὶ Αὐστρίας, ὅτι οἱ θλιβεροὶ ἤθελον εἰσαθαι, ἐὰν αὕτη τῆς Οὐγγαρίας ἔνεκα καταβλήτο, διότι ἡ γηραιά αὕτη μοναρχία εἶναι χριστιανική εἰς τὴν Εὐρώπην, ὡς ἀποτελοῦσα φραγμὸν μετὰ τῶν συμφερόντων ἀντικειμένων...

Πρὸς τί ὁ ἀνεγῆρητος οὗτος διορισμὸς; θεραπεύει ἄρα γὲν τὴν ἀβρῶν εὐνοισθίαν τῶν δεσποτικῶν τῆς Εὐρώπης δυνάμεων, ἢ κηρύττει τὸν ἔξουον τῶν φιλελευθέρων κυβερνήσεων; οὐδέτερον τούτων· ἀλλὰ θέλει τὸν νέον πατισμαχί, ὅπερ οὐ μικρὸν! Μένει ἦδη να μάθωμεν τίς ἐπὶ τέλος τῶν ἐνὸν ἀντιζηλῶν τῆς Δύσεως δυνάμεων θέλει ἐπιτύχει να κατακτῆσῃ τὴν εἰρήνην τοῦ μοιαιμελῶν αὐτῶν κοινῶν συμμαχῶν. Αἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολαί, αἱ μὲν εἰς Λονδὸν ἀφικνούμεναι λέγουσιν, ὅτι ὁ Ἄβδουλ Ἄζις κλίει ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας, ὡς ἀδελφότερας συμμαχίας, αἱ δὲ εἰς Παρισίους ἐπιστελλόμεναι διατείνονται ὅτι, καὶ τοι μὴ λαλῶν τὴν γαλλικὴν γλώσσαν ὁ νέος σουλτάνος, ἔχει συμπάθειαν πρὸς τὴν Γαλλίαν, ὡς μετὰ Γαλλίαν ἐπὶ μακρῶν συναμαστραφείας. Ἄγνοοῦσι τῆς Κόρκιας καὶ στερεῖται παντὸς πολιτικῶν ἰσχυρῶν αἰς Βιέννην, αἰς Βερολίον, αἰς Πετροῦπολιν πεμπόμεναι ἐπιστολαί· ἀλλὰ τὰ ἡμεῖσις μα τὸ Διανίου ὄργανα βεβαίως, ὅτι ὁ διαδεχθῆς τῶν Ἄβδουλ Μεδῆτ σουλτάνος θέλει πορευθῆ ἀφ' ἐαυτοῦ καὶ ἐλευθερῶς πάσῃς κηδαιμονίας. Ἡ διακηρύξις αὕτη εἶναι τοῖλαχιστον ἀξιοσημείωσι, διότι ἄλλως ἤθελε φαῖν, ὅτι ἡ εὐνοία τῆς Τ. Πύλης παρέχεται τῷ τὰ μέζω προσφέροντι.

Ὁ Χρόνος δημοσιεύει ἄρθρον, δὲ οὐ συνιστᾷ τὴν ἀποστολὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρέσβευς μάλλον δραστηρίου τοῦ Σίρ Ἐρρίκου Βουλβερ. Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων λόγων, οὗς ἐπιφέρει εἰς ὑποστήριξιν τῆς προτάσεως αὐτοῦ, λέγει καὶ τὰδε· «Φρονούμεν, ὅτι εἶναι ἐκ τῶν καθήκοντων τῆς Ἀγγλίας, τῆς ἀρχαιοτάτης, τῆς ἀφελεστάτης καὶ τῆς πιστοτάτης φίλης τῆς ἡθωμανικῆς αυτοκρατορίας, να ἐπαγρυπνῆ, ὥστε αἱ «συμβουλαὶ τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Πύλην να δίδωνται παρ' ἀντιπροσώπων ἐπίδοξιν καὶ δραστηρίων κτλ.»

Καὶ πάλιν περὶ τῆς ἡνῶσιν Σαρδηνίας ὁ λόγος· ὁ Ἐωθινὸς Ταχυδρόμος παλινδρομῶν λαλεῖ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, κατὰ συνέπεια ἐπιστολῆς ἐκ Παρισίου ληφθείσης. Ἄλλὰ ταῦτην τὴν φορὰν διαβεβαίωσι, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ οὐδέποτε ἐσκέφθησαν περὶ τοῦ πράγματος τούτου. Ἡ δ' ἐπιστολὴ ἐκείνη λέγει, ὅτι εἰς τοὺς πράκτορας τοῦ βασιλικῶν κόμητος καὶ εἰς τοὺς ἡγεμονίκοις τῆς Γερμανίας πρέπει να ἀποδοθῶσιν αἱ διακοινωζόμενα σαθραὶ φήμαι.

Ἡ βουλὴ τῶν Κοινοτήτων κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 27ης τοῦ μηνὸς ἠσχολήθη ἐπὶ τοῦ Ἀμερικῆν διαιρουτῶτος ζητήματος. Ὁ Κ. Βέττον ἐπικαλεσθῆ τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἐν Κούβη ἐκτάσεως τῆς ἀνθρωπεμπορίας, καὶ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς αὐτῆς αὐτῆς ἀγγλικῶν στόλου κατὰ τὰ ἀφρικανικὰ παράλια εἰς ἐπιτήρησιν τῶν βαρβαρῶν βασιλευδῶν τοῦ τόπου ἐκείνου. Ὁ λόρδος Πάλμερστον ἀπαντῶν ἐξέφρασεν ἐνθλῶτως τὴν φρίκην αὐτοῦ διὰ τὴν σομαρτεμπορίαν τῶν Αἰθιοπῶν, εἶπον, ὅτι οὐδέποτε ἡ αἰσχρὰ αὕτη πρᾶξις θέλει ἐκλείψῃ ἐν ὄσῳ τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα δὲν προαχθῶσι μετὰ τῶν ἐθνῶν, ὡςπερ καὶ μετὰ τῶν κυβερνήσεων.

Κατόπιν ἡ βουλὴ συνεζήτησε τὴν περὶ θαλακτοφόρων φρεγατῶν ἀπομνην πίστωσιν. Ὁ λόρδος Πάλμερστον ἐδικαιολόγησε τὴν αἰτήσιν τῆς πιστώσεως, ἐπενεγκῶν τὰς ἐξοπλίσεις τῆς Γαλλίας, ἣτις νέους κατήρτισε ναυστάθμους, ἦτις κατασκευάζει πλοία ξυλινὰ τε καὶ σιδηρὰ, καὶ ἦς τινας αἱ πλοιαὶ κανονοιστοῦσιν εἰσι πλοια ἀλθῶντος ἰσχυρὰ. Παλλὰ τῶν ῥητῶν ἐπέμειναν λαλοῦντες ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης τοῦ διατηρηθῆ τὴν ναυτικὴν ὑπεροχὴν τῆς Ἀγγλίας, ἡ δὲ πίστωσις ἐνεκρίθη παμφηθεῖ καὶ ἐν ἐπιτοκίῳ.

Χθὲς ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιμαχίῳ ἡ ἐκλογὴ νέου βουλευτοῦ τοῦ ἄστεως τοῦ Λονδίνου, ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν Γερουσίαν μεταβάντος κόμητος Ρούσελ. Ὁ λόρδος δημαρχος τοῦ ἄστεως Κιομπῆτ, ὅστις ἦν βουλευτῆς τῆς πόλεως Ἀνδῶν, παρατηρήθει, ἐταθῆ ὑποψήφιος ἐκ μέρους τῶν συντηρητικῶν, καὶ προσέεικα τὴν θέσιν τοῦ βουλευτοῦ τοῦ ἄστεως. Οἱ ἐκλογεῖς ὅμως, ὡν ὁ ἀριθμὸς ἀναβαίνει εἰς 20 περίπου χιλιάδας, μόλις ἀποτελέσαντες 10,808, ἐξελέξαντο διὰ πλειοψηφίας 472 ψήφους, βουλευτὴν τὸν Κ. Οὐδέερν Γουδ, ὅστις οὐδὲ λόρδος, οὐδὲ δημαρχος εἶναι, ἀλλ' ἀπλοῦς ὁσπῆδός τῆς ἐλευθερίας. Τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι τὸ σῆμα τοῦ ἀγγλικῶ λαοῦ εἶναι τὸ «Ἐλευθερία πρὸ

παντὸς ἄλλου ἀγαθοῦ.» Ἄλλως τε, ὁ λόρδος δημαρχος ἀγαπάται παρὰ πάντων διὰ τὴν ἀγαθότητα τῶν προσηκῶν καὶ τὴν δημοτικότητα αὐτοῦ· ἀλλ' εἰς τὸ ἀμάχημα να ἦται ἐκ τῶν συντηρητικῶν. Ἐν τῇ χθρῆσιν συνεδρίσει τῆς βουλῆς ὁ Κ. Γρόφιθ ἦρθε τὴν παρουσίαν τῶν ἐγγράφων τῶν ἀφορῶντων τὴν ἀπὸ Πίσσης ἀνάκλησιν τοῦ Κ. Δουλότ. Ὁ λόρδος Πάλμερστον ἠρῆσθη ταῦτα εἶπον, ὅτι ὁ ἀπεσταλμένος οὗτος τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως δὲν ἤθελε γράφει τὰς λεπτομερείας ὅσας ἐγράφη, ἐὰν εἶχε βεβαίωτητα, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ αὐτοῦ οὐδέποτε ἔβλουν ἰδεῖ τὸ φῶς. Κατανοήθει δὲ ὁ εὐγενὴς λόρδος ἐν τῇ ἐξῆσκει τοῦ λόγου, ἐλάλησε περὶ Αὐστρίας, ὅτι οἱ θλιβεροὶ ἤθελον εἰσαθαι, ἐὰν αὕτη τῆς Οὐγγαρίας ἔνεκα καταβλήτο, διότι ἡ γηραιά αὕτη μοναρχία εἶναι χριστιανική εἰς τὴν Εὐρώπην, ὡς ἀποτελοῦσα φραγμὸν μετὰ τῶν συμφερόντων ἀντικειμένων...

ΓΑΛΛΙΑ.—Ὁ γαλλικός τύπος, ὡς ἡ ἐπομένον, δὲν ἀφέκει ἀκατακρίτως τὰς ἐκφράσεις τοῦ κόμητος Ρούσελ περὶ τῆς ἡνῶσιν Σαρδηνίας. Ἡ ἡμεῖσις ἐφημερίς, Ἡ Συναγματικὴ, οὐδόλλως φειδομένη τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν τῆς Ἀγγλίας, λέγει, ὅτι θυμιάει ἐπὶ τοῦ βουλοῦ τῆς δημοτικότητος, ὅτι διαβήρτησιν θύραν ἡμερωμένην, καὶ ὅτι μεθῶσκει ἐπιτοκίσεις προερχομένων ἐκ παθῶν κακίστων. Τοιαῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ λέγει ἡ Συναγματικὴ κατὰ τὸ πρῶτον βουλευτῶν Ἰωάννου Ρούσελ καὶ τῶν γερουσιαστῶν κόμητος Ρούσελ, καὶ καυχήριον καὶ Δὸν Κιούστον αὐτὸν ἀποκαλοῦσα, κατακρίνει τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βουλῆς, ὡς ἄστοχο, ἀνεπιδέξιαν καὶ ἀφίλου. Ἡ Σαρδηνία, λέγει, εἶναι χώρα ὅλου ἰταλικῆ, καὶ τοι τοσοῦτον ἑλαττον δύναται να ἐπαυθῆσιν τὴν ἰσχὴν τῆς Γαλλίας, καθ' ὅσον ἄπεται τῆς Κόρκιας καὶ στερεῖται παντὸς πολιτικῶν ἰσχυρῶν ἄλλως τε, προσέθει ἡ ἐφημερίς αὕτη περὶ αὐτοῦ, ἐὰν ὁ ἄγγλος ὑπουργὸς δὲν ποίηται προσβάλλοντα τοιερῆσιν τῶν Γάλλων, γινόμενος οὗτος ἡγῶν ἠθυλημάτων πολλῶν ἀναιρηθῶντων καὶ ἐπὶ σκοπῷ πομῶρ διαδιδόμενος, ὅφειλε τοῖλαχιστον να στοχασθῆ, ὅτι αἱ ἀμφιβολαὶ αὐτοῦ εἶναι ὑβρεῖς ἄμεσοι κατὰ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, καὶ προσωπικῶς κατὰ τοῦ Κ. Ρικαζόλ, οὗτινος αἱ ἐπὶ τοῦτον ἐκφραστικώματα διακηρύξει εἰσὶ δὲν ἐλθρομισθῶν.

Ἐν τοιαῖς ἡ ὀχύρισις τῶν ἐκλογῶν τοῦ Ροδανῶ ποταμοῦ ἐτελείται ἐν πάσῃ σπουδῇ. Τα καινοστάσια τοῦ Φάου, τοῦ Εἰδῶν, τοῦ Ρουκά Βλάγκ, τοῦ Μουδρεδῶν καὶ τοῦ Φριούλ, οἵτινες ἀπαρτίζουσι τὴν ἰσχυρὰν τὸν μασσάλιωτικὸν κόλπον ὑπεράσπισιν εἰσιν ἐν τῷ τελειούμενῳ. Τούτων περὶ αὐθῶν, τὸ πυρροδοικῶν δύναται ἐν ἀκαρπεί να ῥῆπτη ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τοῦ Ἰρ, τοῦ Πομῆγγ καὶ τοῦ Ρατοινῶ, 100 βολὰς καθ' ἅπαντα τὰ σημεῖα τοῦ ὄρου.

Ἐπὶ τῆς προκαινῆς τῆς μεγάλῆς δεξαμενῆς τοῦ Ναπολιόντος κατασκευάζονται δύο καινοστάσια κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὴν δύναμιν τῶν ἐν Ζιολετῆ ὑπάρχοντων. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀκροτήριον Πινεδ καὶ Ζιαρρέθ ἐγείρονται καινοστάσια ἰσχυρότατα. Πρὸς δὲ κατασκευάζονται καὶ μεμονωμένα ὀχυρώματα μετὰ φιλακῆς 400 ἀνδρῶν χωρητικότητας. Τὸ πρὸς ὀχύριον αὐτῶν τῶν παλαιῶν ἀναγκαῖων ἰλικῶν εὐρίσκειται ἐναποταμιεύομεν ἐν τοῖς φρουρίσις τῆς Μασσαλίας καὶ τοῦ Τουλώ. Περαιτωθείσης δὲ τῆς ἐξοπλίσεως τῶν παραλλῶν τῆς Μαγγίης, αἱ πιστώσεις τῶν ἔργων ἐκείνων μεταφέρονται τανῶν ἐπὶ τῶν λιμένων τῆς Μεσογείου. Τοιοῦτοτρόπος ἐτελοῦσθαι ἦδη ἔργα ἄχρηστικὰ ἐν Πορτ Βενδρῶς, ἐν Καλλιούρ, ἐν Νουβέλ καὶ πρὸ πάντων ἐν Κέττη (Cette), ὧν τὸ μέγεθος καὶ ἡ ἰσχύς εἰσιν ἀνάλογα τῆς σημαντικότητος τῶν θέσεων τούτων.

Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀδιαιρέτως φωνακοῦσι περὶ τῶν τρισμυρίων βουρβωνικῶν τοφεικῶν τῶν ἐν Ρώμῃ ὑπὸ τῶν Γάλλων παρακαταθειμένων. Ἡ ἡμεῖσις ἐφημερίς, ἡ Πατρις, ἀνήρσε τὴν περὶ παραχωρήσεως αὐτῶν εἰς τὸν ὑπόθρονον βασιλεῖα Φραγκίσκου φήμην· ἀλλ' ἡ κοινὴ γνώμη ἀπαίτει να ἴσῃ τὴν ἀναίρεσιν ταύτην ἐν τῷ Μηνύτορι. Ἡ κυβερνήσις σιωπᾷ· ἀλλ' οἱ Γάλλοι λέγουσιν, ὅτι κατὰ τὰ δικαιώματα τοῦ πολέμου τὰ ὅπλα ταῦτα εἰς γαλλικὸν στρατὸν παραδοθέντα, γαλλικῶν εἰσιν ἰδιοκτησία, οἱ δὲ ὑπερπάλειποι δισχυρίζονται, ὅτι ἐν Ρώμῃ ἰλοθ

μίων είναι παραβίασις τραπή της αρχής του άπαρεμ-
βάτου.....
« Διότι η Ίταλία πρέπει να άνηκε εις μόνον τούς
Ίταλούς.
« Διά πάντα ταύτα άπειθύνομεν τās διαμαρτυρήσεις
ήμών προς την Γαλλίαν, ήτις έπολέμησε, « όπως κα-
ταστήση την Ίταλίαν έλευθέραν από των Άλπεων
μέχρι θαλασσών » προς την Άγγλιαν, ήτις διεκήρυ-
ξε το δόγμα του άπαρεμβάτου προς την Εύρώπην
σύμφωνα, ήτις ήσπάζθη ενθερμός τās ύπέρ της νέας
Ίταλίας συμπάθειας, τής νέας Ίταλίας, ήτις καθίσταται
έθνος μέγα, και ήν ή αυθαίρετος και άόριστος της
Ρώμης κατοχή εκθέτει εις κινδύνον άκαταλόγητους.»
Πολλά και πάλιν γίνονται λόγους περί κινήσεως της
Ρώμης κατοχής και κατά τās εκείθεν έπιστολάς οι
οικοδομητοί των συγκερασμένων οικιών ετοιμάζονται
να δεχθώσι τά Ιταλικά στρατεύματα. Η φήμη αύτη
λαμβάνει μέγιστον σόστημα, άπό ότου το ύβρον γαλλικών
σύσταγμα άνεχώρησεν εκ Ρώμης, κομίζον μεθ' έαυτού
πάσαν συσκευή και συμπαραπομπήν.
Εν τούτοις η Α. Αγίστης προσέειπεν εις Ρώμην
τόν πνευματικόν του δούδερμου Καζούρ, τόν πάτερ Γα-
κωζον, ίνα από χειλέων έξομολογήται ού μήθη
τά καθ' έκαστα τών έσχάτων ώρων του έξομολο-
γήθη εν τούτοις.....
Κατά πάντα τά φαινόμενα ο στρατηγός Τσιαλδί-
νης θύεται εύδοκίμως έν Νεαπόλει. Ο άνηρ ούτος
συμβάλει εν αύτώ τά δύν δυνασύνματα προτερήμα-
τα, την επιδειξιότητα δηλονότι και την ειλικρίνειαν.
Η πρόσληψις των γαριβαλδικών αξιωματικών εις την
ύπηρεσίαν της κινητής Εθνοφυλακής ώφέλισε μεγα-
λωσ και αύτον και την πολιτείαν. Καθ' έκάστην συλ-
λαμβανόμενον ένόπλιον και άνθισταμένον.»
Νέον και ίσχυρόν άδελφάτου βουρβουκόν άνεκα-
λύφθη έν Νεαπόλει άρτίως, ούτως τα πλείστα μέλη
συνελλήθησαν, και ο πρίγκιψ Μοιτεμπελέτος έπίσης.
Ο καρδιάλιος Νεαπόλεως Ρίριος Σφόρτσας συνε-
λίφθη και ούτος, ός άποδειχθεί εκ τινων έγγραφών
συμμετόχου του ειρηνέου άδελφάτου.
« Δέται και πάλιν, ότι ο Βίκτωρ Έμμανουήλ μετα-
βαίνει εις Νεάπολιν.
Την 23ην του μηνός ανεγνώσθη επί Βουλών το έπι-
μόριστον χρόνον άναστέλλον τās εργασίας αύτών βασι-
διάτμα.
Η εορτή της έγκαινιάσεως του άνδριάντος του Κα-
ρόλου Άλβέρτου έγινετο έν μεγίστη στρατιωτική πα-
ρατάξει. Ο Ρικαδόλης εξέφώνησε λόγον ένθουσιαστι-
κάτως εις άνάμνησιν του πατρός του Βικτόρος Έμ-
μανουήλ, όστις « κατέβη εις τόν τάφον ώς πρώτος της
Ίταλίας βασιλεύς.»
Περί της μεσημβρίας της 24ης του μηνός συνέληθη
το ύπουργικόν συμβούλιον ώρισε το τίμημα του δα-
νείου, επί προτάσει του ύπουργού τών οικονομικών,
εις φράγκα 70 και 50 100 προς δε και ήμισυ τούς 0 0
προμήθειαν.
Προσωρινή τις λεγομένη κυβέρνησις του Κο-
τρών εν Καλαβρία εξέδωτο προκρίψιν έν ο νόμα-
τι το άπάνα και του Φραγκίσκου, δι' ής
συνιστά εις τās συμμορίας τών ληστών να καταστρέ-
φωσι τά πάντα δια παντός μέσου και να κρεμόσι τούς
συλλαμβανόμενους φιλελευθέρους επί δένδρον ύψη-
λοτάτων.
Τηλεγράφημα εκ Τουρίνου της 30ης του μηνός ά-
ναγγέλλει, ότι την έσπέρα της 29ης του αύτου άνεχώ-
ρησε ο ταξίαρχος Νήγγρας εις Παρισίους.
« Ετερον εκ Νεαπόλεως τηλεγράφημα της αύτης ή-
μερομηνίας αναγγίζει την περί κρητήσεως του άρχιε-
πισκόπου Νεαπόλεως Βριαρίου Σφόρτσα φήμην.
ΑΤΣΕΤΡΙΑ.— Η Α. Μ. ο Αυτοκράτωρ ενήρησθη
να έκώσση και εξέδοκε το άκόλουθον αυτοκρατορικόν
βασιλικόν διάταγμα.
« Αρνηθείσας της Διαιτής της ήμετέρας όροκομητίας
(margravia) Ίστρίας, και τήν κατ'επανάληψιν προσ-
κλήθεισιν, την έκλογήν αντιπροσώπων και άποστολήν
αύτων εις το συμβούλιον της επικρατείας συμμόρφως
προς τόν θεμελιώδη νόμον τόν περί έκπροσωπιείσεως
του Κράτους, « ειρίσκωμεν καλώς » να διαλύσωμεν την
Διαιταν εκείνην και την διαλύομεν διά τών παρόντων
κελευσμάτων κατά το άρθρον 2 του έπαρχιακού Συν-
τάγματος, και διατάττομεν νέας έκλογάς. Επιφυλα-
τάμεθα δε να όρίσωμεν κατόπιν την εποχήν της συγ-
καλέσεως της νέας Διαιτής. » (23 Ιουλίου 1861).
Θά συγκληθθί ποτε ή νέα της Ίστρίας Διαιτα ή δέν
θά συγκληθθί ; Ένταύθα κείται ή λύσις του συνταγ-
ματικού της Αυστρίας δράματος. Θά συγκληθθί ή θά
αείνη η Ίστρία εκτός του χορού, και έπομένως ά σ υ ν -
τ α γ μ α τ ι σ ο τ ο ς ; Δέν δυναμέθα βεβαίως από τούδε
να προειπομεν άλλα κατά ποιηράν τινά ίσως έμπνευ-
σιν καθορώμεν, ότι ή αυστριακή κυβέρνησις την οδόν
ταύτην πορευομένη δύναται να εφίη έντιμωσιν, ού-
τως είπειν, διεόδοον εκ του συνταγματικού λαβυρινθίου,
εις δέν περιελάθη, και να ά π ο σ υ ν τ α γ μ α τ ι σ θ θ η ,
όπως και έ σ υ ν τ α γ μ α τ ι σ θ η . Σήμερον ή άγνώ-

κρατειών, χωρίς κατ' ούδέν να προσκρούση εις τά γε-
ματικά αυτής καθήκοντα, και κατά της αυστριακής
έ υ α ι σ θ σ ι α ς . Είναι καιρός πλέον να πάσση ή
άπαυσις συγκινήσει τών μικρόν Κρατών της Γερ-
μανίας· άλλα πλιν πάσση παρήγαγε καρπών τινά έπι-
φέλη εις τών γερμανικών, την συνδρομήν δηλονότι
προς κατήγησον στολίσκου κατά τήν γερμανικά παρά-
λλα. Η εν Φραγκφόντ όμοσπονδική Διαιτα διατίθεται
ύπέρ του σχεδίου τούτου, και αί συνδρομιαί πανταχού
της Γερμανίας προβαίνουν έντιμωσιν. Είναι όμως
άληθές, ότι οι ασάνως λογιστ αι ύπελόγησαν, ότι
τυχαιώς τις άποκλεισμός τών γερμανικών λήμενων θέ-
λει, εν διαστήματι ενός μόνου θέρους, καταστήσει έ-
δρανή 20 εκατομμύρια ταλλήρων ; ένθεν συνάγεται,
ότι ο πατριωτισμός έν Γερμανία δέν άνήκει την άριθ-
μητικήν.
Εκ τών αύτων ίσως όρμώμεν λόγον και ή Προσία
άνέβαλε την αύξισιν του στρατού αύτης εις το προε-
χόν έτος, όπερ τά μέγιστα ηχηρήσθησε τούς Πρώσους.
Η δ' εύχρηστική αύτη τσοούτη μάλλον ηΐξασε, καθ'
όσον άνεβλήθη και ή προσθήκη πέμπτης τάξης εν
έκαστην ίππική συντάγματι, και ή μόρφωση τών νέων
του πυροβολικού κανονισαοίων, και αί τροποποιήσεις
επί του ίμιατισμού και του ύπληρωμίου του στρατού,
πλήν όμως τών νέων τουφεκίων ζουινδναδελογη-
βέρ και τών ξυφολογίων, άττω δίδονται εις άπαν-
τα τά συντάγματα τών όπλιτών, ύπερ επιφέρει δαπά-
νην ού μικράν.
Η δανογερμανική διαφορά προβαίνει προς λίαν εί-
ρημικήν έλπίζομεν προσεχώς να μάρωμεν το πέρας
της άτελευτηγού ταύτης ύποθέσεως, ήτις τελευταίως
υπέργησε.
Αί γερμανικαί εφημερίδες έρωτώσι « διατί μόνη ή
Βαυαρία δέν έπεμψε άρχις ώρας πρέσβην, ίνα συγ-
χαρή τών ός εκ δαύματος από του θανάτου λυτρω-
θέντα βασιλέα της Πρωσίας ; » Διαιτί ;
Ο βασιλεύς της Σουηδίας και Νορβηγίας ήγγούμε-
νος μικρού τινος στολίσκου άνεχώρησεν άρτίως εκ
Στοκχόλμης. Βεβαιούται δε, ότι θέλει έπισκεφθί και
το Λονδίον και τούς Παρισίους κατά τās άρχάς του
έπερχόμενου μηνός.
ΡΩΣΙΑ.— Η πρό τινος διαδοθείσα φήμη περί με-
λουίσης παρατήσεως του πρίγκιπος Αλεξάνδρου Γερ-
σοκωφ και περί τροποποιήσεως του ύπουργείου δια-
φενδεύεται πληρηστάτα.
Αί κυβένησις του αυτοκράτορος Αλεξάνδρου προς
θεραπείαν του άτόπου, όπερ ώς εκ της έλλειψεως χρη-
ματικών κερμάτων συνέβαινε εν τή Αυτοκρατορία,
άπεφάσισε να ελαττώσιν την ειδικήν αξίαν τών άργυ-
ρών νομισμάτων, ίνα ούτω μί εξέρχονται της Έπι-
κρατείας. Έπί τή βάσει ταύτη ή εν Πετρούπολει νο-
μισματοκοπέϊον έκοψε πρό τινος 6 εκατομμύρια ρου-
βλίων άργυρών νομίσματα, και διατάχθη να κόψη άλλα
τοσούτα. Τα νομισματοκοπέϊα Παρισίων και
Στρασβούργης παρηγήθησαν να κόψωσιν 9 εκατομ-
μύρια ρουβλίων άργυρών κέρματα. Εκτός τούτων εκόπισαν
εν Πετρούπολει και 3 εκατομμύρια κερμάτων χαλκίων.
Ταύτα πάντα άποτελοῦσι ποσόν 21 εκατομ. ρουβλίων
άργυρών, ή 84 εκατομμύρια γαλλικών φράγκων, όπερ
άρκούσι πληρηστάτα διά τās έσωτερικάς του τόπου
ανάγκας, όταν κατ' έτος το νομισματοκοπέϊον Πετρο-
πόλεως κόπη άριθμών τινά εκατομμ. άργυρών νομι-
σμάτων. Ο επί τών οικονομικών ύπουργός Κ. Κνίσ-
γεβιτς έπανείναι παρά πάντων.
Η εις Κριμαίαν μεταβίβασις του Αυτοκράτορος και
της Αυτοκρατειρας άπεφασισθη όριστικώς, και θέλει
γίνειν κατά τήν 6 Ισην του αύριου άφικνούμενον μηνός.
Τά πολωνικά ήσυχάζουσιν. Η έκλογή των έπαρχια-
κών και δημοτικών συμβούλων ενεργείται καθ' άπά-
σας τās χώρας του βασιλείου. Ουδέν υπάρχει νέον ά-
ξιον σημειώσεως.
ΑΝΑΤΟΛΗ.— Η γαλλική κυβέρνησις συνωμολό-
γησεν έμπορικην μετά της Τουρκίας συνθήκην την
28ην του μηνός απριλίου ή συνθήκη αύτη επικραθεύ-
σα υπό του Αυτοκράτορος έν Βισχύ την 1ην του εκ-
πνέοντος, θέλει τεθή εις ενεργείαν από 1ης του έλευ-
σομένου μηνός όκτωβρίου, διαρκούσης έπταετούς πε-
ριόδου. Η συνθήκη αύτη περιέχουσα 18 άρθρα συνο-
μολογεί και συνεγγράται την έλευθέραν συναλλαγήν
των έμπορευμάτων και τών προϊόντων τών δύο τόπων
καθ' άπάσας τās χώρας αύτών· ο δε τελωνιακός δα-
σμός διά τās γαλλικάς εισαγωγάς προσδιορίζεται εις
8 τοις 0 0 σταθερός και άπαρασταλεύτος. Μη δύνα-
μενι ούδεμίαν άνάμνησιν ή έπίκρισιν να επενεργήσωμεν
επί πραγματικών μελλόντων και έπομένων άβεβαίως
παρηγορούμεν, ότι ή επί του χάρτου συνομολογησις
εμπορικόν μετά της Τουρκίας συνθηκών είναι εύκολω-
τέρα της εφορηούσης αύτών επί τόπου.
Η περί άμνηστίας τών καταδικασθέντων ως εκ της
συννομίας της 17ης Σεπτεμβρίου 1860 φήμη διεφεν-
δεταί, προς το παρόν τούλάχιστον.
Αί εκ Βηρυττου είδήσεις λέγουσιν, ότι οι φανατικοί
της Συρίας ένθουσιόσι διά τήν εις τών θρόνον άνάβα-
σιν του σουλτάνου Αβδούλ Αζίζ, και ότι εν Δαμασκώ
παίδες και γυναίκας πρέχουσιν τās άγνείας έψαλλον
χαράς εύαγγέλια, επικαλούμετες μέθυσον (και άλλα
δεινότερα επίθετα) τών θεμελιωτά σουλτάνων είτα δ' έ-

πρόσθετον . . . « τί ήδύ, τί ήδύ το φονεύει τούς χρι-
στιανούς, κτλ. »
Ο έν Δαμασκώ επίσκοπος της ανατολικής εκκλη-
σίας εξερχόμενος εκ του μεγάρου του Έμην πασού
προσβλήθη έν τή αύλή αύτη του μεγάρου ύπό τινος
Τούρκου, όστις ήπείλησεν αύτον, υβρίσει την θρησκείαν
και τόν σουλτάνον αύτου, και έπτυσεν αύτον κατά μέ-
τωπον.
Αρά γε το γεγονός τούτο περιήλθεν εις γνώσιν του
οικουμενικού πατριάρχου . . . άμφιβάλωμεν, διότι
τότε ή Α. Παναγιώτης ήθελε φεισθί προσαγορών τι-
νων, άς εκ του κυριακοδρομίου έρρασιθείς άπέυθνε
προς τόν νέον σουλτάνον. Άλλ' ίσως ο γραμματέης ο
προς τās τήν προς τόν αυτοκράτορα του Βυζαντίου
προσφώνησιν του έλλέφ Θεού άρχιεπισκόπου Κωνσταν-
τινουπόλεως, νέας Ρώμης και οικουμενικού πατριάρ-
χου ήπατήθη κατά 413 έτη και έννομεν, ότι προσφο-
ρήν τον έν έτει 1448 αναβάντα τών βυζαντινών θρόνον
αυτοκράτορα. Το γ ι α γ γ λ ι α τ ο υ τ ο υ δέν είναι παρά-
δοξον έν Κωνσταντινουπόλει· άλλα τόν Θεόν και Μα-
μωνών ανεχομένους είναι
Αί βενεταίαι εφημερίδες αναφέρουσι σοβαρά τινά
συμβάντα έν Έρταγορβίλν. Την 1ην του εκπνέοντος
τρεις εις τρία μέρη συναντήθητες οι στρατιώται της
Πύλης κατά κράτος ήτήθησαν και άδικακώς κατε-
διώκοντο. Ο Όμερ πασάς βεβαίως τώρα θέλει άναγ-
κασθί να άρχίση την σοφίην αυτού στρατημικήν πο-
ρείαν, και έπομένως το Μοιτενέγρο θέλει άναγκασθί
να λάβη μέρος.
Η πρό πολλού μελετωμένη και υπό του προξένου
της Πρωσίας προξενουομένη συνέντευξις του
έξωμότη Ομερ πασά μετά του πρίγκιπος Νικολάου
εις Αντιβαρι άπέτυχεν, άσθενήσαντος του πρίγκιπος.
Ο σεβράτης άπελευθερίσε επανέκαμψεν εις Σκούταρι
ή Αβλανας. Δέν υ θ έ κ α μ ν ε κ α κ α , εάν άπελ-
πισθείς επανέκαμψεν έν τάχει και εις Σκούταρι του
Βυζαντίου.
ΙΣΠΑΝΙΑ.— Καθ' άπαντα τά φαινόμενα ή κυ-
βέρνησις της Μαδρίτης δέν δεχεται την μεσολάβησιν
της Άγγλίας ως προς τά μαρκιακά πράγματα, και
έντευθεν ίσως πάλιν εκραγή πόλεμος νέος κατά Σα-
ρακίνων παλαιών
Αί ισπανικά εφημερίδες διορθούσι το κατά παρα-
δρομην μεταβλήθει όνομα του εις θάνατον καταδικασ-
θέντος άρχιστασιαστού, άγγέλλουσιν, ότι ούχι ο Πε-
ρες, άλλ' ο Φραγκίσκος Μελιδος έθανάτωθη. Ανα-
βιβάζουσι δέν τον άριθμόν των συλληφθέντων και εν-
φυλακισθέντων άποστάντων της Λοχίας εις 413.
Άλλ' αί αύται εφημερίδες ελεγον άλλοτε, ότι 300 μόνον
τον άριθμόν ήσαν οι έν τή πόλει εκείνη άνάσταται,
άρα ύπάρχουσιν έν φυλακαίς 113 άδούτοι. Διαιτί ;
Το έν Βιλλαφελίτσε της Αραγονίας πυρπολησέν
εξήβη κατά την 2ην του εκπνέοντος. Έκατόν μύλοι
άπεφραδίσθησαν, και 20 εργάται έφονεύθησαν ή έ-
τραυματίσθησαν καιρίως.
Η βασιλέσσα της Ίσπανίας άνήγγειλεν εις τόν
αυτοκράτορα τών Γάλλων την γέννησιν και άλλης υ-
φάντης, ής όνομα (νόματα), όνομα Μαρία δελ Πελάρ-
Βεργιουελα-Ισαβελ-Φραγκίσκα δε Άσιε-Χριστήνα-
Σεβαστιάν-Γαβριέλα-Φραγκίσκα-Καρακίουλα-Σα-
τωριάννα.
ΑΜΕΡΙΚΗ.— Αί τελευταία εκ τών Ηνωμένων
Πολιτειών είδήσεις φβάνουσι μέχρι της 17ης του εκ-
πνέοντος, Σόμα εκ πολυαριθμών άνταρτών συγκεί-
μενων καταπολεμηθέν υπό του στρατηγού Βάρνερ ή-
τήθη κατά κράτος. Ο στρατηγός Μάκτελλαν γράφει
έν τή αναφορā αύτου, ότι ή δική τών σχισματικών
άπόδεξις έν τή ανατολική Βιργινία. Το γένικον Συ-
νέδριον άνεβλήθη μέχρι της 19ης Ιουλίου. Ο Κ. Σάμ-
μερ έπρότεινε την κατάργησιν της δουλείας δι' άποζη-
μιώσεως τών δουλοκτημόνων. Ο συνταγματάρχης
Πέγγραμ ήχηματόσεν έν Βεβερλίν 600 άντάρτας. Ο
στρατηγός Μόρρις κατέστρεψεν έν Άγίω Γεωργίω ά-
πόσπαμα ίσχυρόν εκ τών σχισματικών, οίτινες άπό-
λεσαν 200 άνδρας, 1000 άχμαλώτους και 7 κανόνια·
ο δίκων αύτους στρατηγός Γαρνέτ έπεσεν επί του
πεύου της μάχης· οι δε όμοσπονδοί, ως λέγεται, ά-
πόλεσαν άνδρας μόνον 13.
Εν γένει δε, πανταχού νικώσιν οι όμοσπονδικοί και
πανταχού οι άντίρταί άποτυγχάνουσι και στρατιωτι-
κώς και πολιτικώς.
Αί από 2ας Ιουλίου είδήσεις της ΚΙΝΑΣ αναγγέλ-
λουσιν, ότι ήσυχία επικρατεί έν Πεκίνω και έν Ια-
πονία, και ότι το εμπόριον εισοδούται έν Τεν-Τσιν.
Αί από 22ας του αύτου μηνός εξ ΙΝΔΙΩΝ είδήσεις
αναγγέλλουσιν, ότι αί έπαρχιαί αί υπό του λιμού μα-
στιζόμεναι άγουσι ταύτην επί τά κρείττω.

ΓΑΛΛΙΑ.
(ΔΙΑΤΗ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.)
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ, τῃ 31ῃ ἰουλίου 1861 (εἰρηρῆ).
« Ἰδοὺ νέον τὸ πάντων παραδοξότατον, βορβοροδέ-
στατον, καταπληκτικώτατον ! δὲν ἀναδέχομαι τὴν εὐ-
θύην, ἀλλὰ διαβιβάζω ὑμῖν αὐτό, οἷον καὶ παρελάσω
λέγεται καὶ θρυλλεῖται, ὅτι ἡ βασιλέσσα τῆς Ἰσπανί-
ας καθιγήθεισα καὶ πλανηθεῖσα ὑπὸ τινος καλο-
γρηλας προτίθεται νὰ παραιτηθῇ τοῦ στέμματος ὑπὲρ
τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ νὰ ἀποσυρθῇ εἰς μοναστήριον (μο-
ναστήριον γυναικῶν δηλονότι). Ἐὰν τὸ ἄκουσμα τοῦτο
ἢ οὐχὶ πραγματικόν, ἀλλὰ μόνον πιθανόν, ἔσπερε νὰ
ομολογήσωμεν, ὅτι οἱ Κ. ἄστρονομοὶ σφαλίσουν, καὶ
ὅτι οὗτον κομῆτης εἶναι αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ Καρόλου τοῦ
Ε', ὅστις ἐπανεβλῆθη τερατοουργεῖ καὶ πάλιν ἐν τῷ πτω-
χῷ ἡμῶν ὑποσκληρῷ κόσμῳ. Καὶ ἐγὼ μὲν κατ' ἐπα-
νάληψιν διαμαρτύρομαι, ὅτι οὐδέποτε ἴδω ἄστυ
εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦτο, ὅπερ, ὡς λέγουσιν ἐν Παρισίοις,
εἶναι ἄλοπον παίγνιον (canard)· ἀλλ' ἄδύνατον νὰ μὴ
καταρροσθῇ ἡ πηγή τοῦ παίγματος τοῦτου, ἣτις ἐστὶ
πηγὴ κληρικὴ ! Ὑπερποθούτες οἱ παπὰδες τῆς
παραίτησιν τῆς βασιλέσσας Ἰσαβέλλας ἀναγγέλλου-
σιν αὐτῇν τοῦτο δὲ διότι τότε ἡ ἀντιβασιλεία πίπτει
εἰς χεῖρας τῆς καμπίλλας. . . . Ἄλλως τε τὸ
παίγνιον τοῦτο δέν εἶναι τὸ μονοδικὸν τῆς ἡμέρας· ἀ-
ναγγέλλουσι πρὸς τοῦτους τὴν εἰς τὴν καθολικὴν θρη-
σκείαν ἐπάδον τῆς βασιλέσσης Αἰκατερίνης τῆς χί-
ρας τοῦ τελευταίου βασιλέως τῆς Πρωσίας. Ἀτυχῆς
κληρικὸν κόμμα, ὅπερ δέν ἔχει τοῦ λοιποῦ πρὸς ὑπο-
στήριξιν ἑαυτοῦ εἰμὴ ὅπλα ταυτῆς ὑφῆς !
« Ἄλλ' ὑπάρχει τι τοῦτον βεβαιότερον ἢ κατα-
δρομὴ δηλονότι τοῦ μοναυῖου Λιβεράν, τὸ ἴδιον
ἀποφασίζουσιν εἰς τὴν Α. Ἀγίστην, ὅστις δέν ἐποτήθη
νὰ γράψῃ πρὸς τὸ ἀμφισβήτησιν οὐ τῆς κοσμικῆς
τοῦ πάπα ἐξουσίας. Ἐπ' αὐτῆς προσέτι καὶ ἡ ἀλλοκο-
τος διαγωγή τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Σιώνης, ὅστις
ἠρησθίεν τὸν δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πόλεως ἐκεί-
νης τὴν ἐπ' ἐκκλησίας ἀπόδοσιν τῶν νομισμῶν τιν-
μῶν, κατὰ τὰς ἐθνικὰς εὐρτάς τῆς 1ης καὶ 15ης τοῦ
μηνός αὐγούστου.
« Ὅρατε, μὴ ὄλην τὴν ἀμφισβήτησιν καλὴν θέ-
λησιν τῆς Γαλλίας, ἡ ἀνοχη καὶ ἡ συνδιαλλαγὴ δέν
εἰσέρχονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διατάξιν. Ἐν ᾧ καιρῷ
ὁ Κ. δὲ Μονταλαμπερτ καταγίνεται καὶ νὰ διεγέρῃ τὴν
Πολωνίαν καὶ τὴν γερμανικὴν Πρωσίαν ὑπὲρ τῆς κο-
σμικῆς τοῦ πάπα ἐξουσίας, ὁ Κ. Κέλλερ ἀπέρχεται
εἰς Ρώμην· πρόκειται περὶ παίγνιον ἀποφασιστικῶν
καὶ τελευταίων. Ὅποιον ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα πάντων
τούτων τῶν δεινῶν ; ἔλπισαμεν, ὅτι ἡ Γαλλία ἡ αἰέ-
ποτε αἰγίς καὶ ἀντιλήψις τῶν καταδραστηρίων καὶ ἡ
προστασία τῶν μεγάλων δικαίων θέλει κ' ἴκει τὴν
πλάστιγγα ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐλευθερίας καὶ
τοῦ πολιτισμοῦ.
« Λέγεται καὶ πάλιν, ὅτι ἡ Ἰσπανία ἀναρωρεῖ
τὸ ἰταλικὸν βασιλεῖον, ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ ἀναγορευθῇ
σθὴ καὶ αὐτὴ ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ὡς μεγάλῃ δυνάμει.
Τὸ συνάλλαγμα τοῦτο μὴ φαίνεται ἀλλόκοτον.
« Ἡ κληρικὴ ἰσπανικὴ εφημερὴς ἡ Ἑλπίς πνέει
πῦρ καὶ σίδηρον κατὰ τῆς μελετωμένης συνέντευξεως
τῆς Ἰσαβέλλας μετὰ τοῦ Ναπολέοντος καὶ λέγει, ὅτι
τὸ τέχνημα τοῦτο εἶναι ναπολεόντειον κατὰ τῆς βουρ-
βουικῆς δυναστείας. Ἄλλ' ἡ συνέντευξις αὐτὴ δέν ἀ-
πεφασίσθη εἰσέτι, ἡ δὲ παρουσία τοῦ Αἰκατερίνης
Βισχὺ αὐδῆνα ἔχει πολιτικὸν σκοπὸν, διότι ἡ ἰγυαία
αὐτῶν ἀληθῶς ἔσπερε. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ἡ παρο-
νσία αὐτῆς ὀφέλισε μεγάλας τὴν κομπόλην ἐκείνης,
διότι πολλὰ ἐν αὐτῇ γέγονον καὶ γίνονται βελτιώσεις.
« Ἄβεται περὶ μερικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ὑπουρ-
γείου, καὶ λέγεται, ὅτι οὐ μέρους ὡρας γενικοῦ διευθυ-
νῆς τῆς γεφυροδοτουίλας Κ. δὲ Φραγκεβίλ θέλει ἀντι-
καταστήσει τὸν ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργὸν
Ρουχέρ.
« Μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν 15ην αὐγούστου σταυροφω-
ρηθροσμένων, λέγονται καὶ οἱ δημοσιογράφοι Γραγ-
γελιότ, Λουὶς Βελλέτ, Κάρολος Βραίννε, Γερουίτ,
Λουὶς Ζιουρδάν καὶ ἄλλοι. Εἰς ὑμᾶς τοὺς γηγνώσκον-
τας τὸ προσωπικὸν τοῦ παρισινοῦ τύπου, θέλωμαι φα-
νῆ τὰ ὀνόματα ταῦτα ἔτερον γινῆναι ἄλλ' οὐχ ἦτον ἡ
έκλογὴ αὐτῆ, εἰς ἀληθείαν, περιτοίαι τιμῆν εἰς τὸν
ἡγεμόνα, ὅστις καθάβητος πᾶν κυβερνητικὸν συμ-
φῶρον ἀμείβει τὴν συνείδησιν, τὴν πεποιθισιν, τὸν
νόμον, καὶ τὰ προτερήματα πανταχοῦ, εἴθ' ἂν τυχῆ αὐ-
τᾶ, ὅχι οἰονόησθε χρομῆν ἡ κόμμα καὶ ἂν διατελώσι.
« Υἱοὶ τῆς τῶν ὀλίγων γνωστών ὑπάρχει ἡ διαπερ-
σεια τοῦ ὑπουργοῦ Θουβενέλ διὰ τὴν ἐπεξηγήσιν, ἣν ὁ
Βίκτωρ Έμμανουήλ φαίνεται ἀποδίδον εἰς τὴν αυτο-
κρατορικὴν ἐπιστολήν· ὁμολογεῖ δὲ ἐν μέσῳ συνήθους
αὐτοῦ κύκλου, ὅτι δέν ἐνόμησε τὴν ἐπιστολήν ταύτην
συνταγμένην εἰς τρόπον, ὅστε νὰ γινῆ πρόβλεπον τῆς
σαύτης χαρᾶς εἰς τὸν νέον τῆς Ἰταλίας βασιλέα.
« Ἐν τούτοις τὰ πράγματα τῆς Εὐρώπης διατελοῦ-
σι πάντοτε τεταναμένα. Τὸ ζήτημα τῆς Ἰταλίας, τοῦ
τῆς Οὐγγαρίας, τοῦ τῆς Πολωνίας ἀπαιτούσιν ἐσπευ-
σμένως λύσεις· ἡ Ἀνατολή δέν θεωρεῖ ἑαυτὴν ἀμελ-
ομένην ὑπὸ τῶν ἑθνικῶν δυνάμεων. Ἐὰν εὐρωπαϊκὸν
συνέδριον δέν συνέλθῃ, ἵνα συμβιβασθῇ, ὅσον ἐφικτὸν,

τὰς φιλελευθέρους ἀπεκδοχᾶς τῶν λαῶν μετὰ τῶν νο-
μιμῶν δικαιομάτων τὴν ἡγεμόνων καὶ τῶν ἀφάτων δε-
καιομάτων τῶν ἐθνοτήτων, καθίσταται ἐπιβόλον μὴ-
πως νὰ σχηματισθῇ συμμαχία κατὰ τῆς Γαλλίας καὶ
τῶν ὑπ' αὐτῆς έκπροσωπωμένων ἰδεῶν. Διστάζει νὰ
πιστεύωσιν τὴν περιπέτειαν ταύτην· καὶ ὁμος ἡ τὴν φα-
νομένη ἀδύνατος συμμαχία τῶν βορείων δυνάμεων, εἶ-
ναι λίαν ἐνυατή καὶ πιθανοτάτη ὡς πρὸς τὰ πολωνι-
κά πράγματα, εἰς καὶ αἱ τρεῖς ἐν αὐτοῖς ἐνδιαφερόν-
ται. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ἡ Ἰταλία οὐδὲν φοβεῖται ἐκ
τῆς συμμαχίας ταύτης, διότι ἡ μὲν Ρωσία οὐδέποτε ἔχει
συμφέρον, ἐν δὲ τῇ Πρωσίᾳ ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι ὑπὲρ
τῆς ἰταλικῆς ἐνότητος. Καὶ ἡ Οὐγγαρία αὐτὴ οὐδὲν
δύναται νὰ φοβηθῇ· εἰς οὐδέποτε ἡ Γαλλία θέλει ἐ-
πιτρέψει εἰς τὴν Ρωσίαν νὰ παραβῇ τὸ περὶ ἀπα-
ρεμβάτων δόγμα, ὅπερ κατέστη νόμον τοῦ εὐρωπαϊ-
κοῦ δικαίου. Ἄλλως τε ἡ πρὸς ἄλλῃλας τῶν βορείων
δυνάμεων προσέγγισις θέλει βεβαίως συσφίξει τὴν
ἀγγλογαλλικὴν συμμαχίαν· ἡ δὲ πορεία τῆς Ἰταλίας
πρέπει νὰ τελεῖ ὅσον ἐνεστιν εἰς τὸν σκοπὸν τούτου.
Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ τοσοῦτ' ἄλλοθεν εἶναι καταφανή,
καθ' ὅσον τὸ κόμμα τῶν νομιμοφρόνων προτίθεται
πρὸ πάντων νὰ καθορθῇ τὴν ἀποφύσιν τῆς Ἰτα-
λίας, καὶ ἐν λαμβάνει τὴν Ρώμην καὶ τὴν Νεάπολιν
ὡς βάσεις, τοῦτο ὀφείλεται ὀλιγοῦτερον εἰς τὴν διατή-
ρησιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας καὶ εἰς τὴν ἀναθρόνισιν
Φραγκίσκου τοῦ Β', παρ' ὅτι εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ ἀνα-
τρέψαι τὴν ναπολεόντειον ἐναυσταίαν, ἣτις, συνάρσει
τῆς Ἀγγλίας, έκπροσωπεύει τὰ ἐθνικὰ φρονηματα καὶ
τὰς ἐμφρόνους προοδευτικὰς ἰδέας.
« Γινώσκετε τὴν μεθόδον ἀναλογίαν, εἰς ἣν περιήλ-
θεν ἡ μετοχὴ εἰς τὸ δημόσιον ἡμῶν δάνειον ; ἡ Γερ-
μανία, μὴ ὅλας τὰς περὶ πατριωτισμοῦ ἀπαιτήσεις αὐ-
τῆς, δέν μμεῖται τὸ ἡμέτερον παράδειγμα ; ἡ ἐν Λει-
ψία περὶ μεθόδοι στάλου ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἀδελάτου
συστηθεῖσα συνδρομὴ παρήγαγεν εἰκοσιπέντε τε
τάλληρα ! Τούτο δέν εἶναι ἀστέμσις. Γνωστόν, ὅτι
ἡ κατὰ τὸ έτος 1848 ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ γενο-
μένη συνεισφορὰ παρήγαγε ποσὸν ἰκανόν, εἰ ὅχι ἡγο-
ράσθησαν φρεγάται τῶν ἀριθμῶν τρεῖς, καὶ ὅτι τῆς
ἀντιδράσεως εὐδοκίμησασθαι, ἐπαυθήσαν αἱ φρεγά-
ται αἱ τρεῖς ἀντὶ φράγκων δεκαεπισμυρίων περίπου !
Ὅμοιοι, ὅτι τοῦτοισι προηγοούμενον δέν εἶναι ἐν-
θαράτων, ἀλλὰ πάλιν εἰκοσιπέντε τάλληρα !!
« Ὡς συνάρτημα τῶν ἀνω γεγοσμένων μνημονεύω τὴν
ἀθρότητα γερμανικῶν τινος εφημερίδων, ὁ Έρμε-
νικ, ἣτις σπουδαίως προτείνει, ὡς λύσιν τοῦ οὐγ-
ηρικού ζήτηματος, τὴν εἰς Βουδῶναν μεταφορὰν τῆς
αυτοκρατορικῆς έδρας τῆς Αἰστρίας ! Ἄλλ' ἔδωκεν
ἐπὶ τās τελευταίας εἰδήσεις.
« Οἱ όρισμοὶ τοῦ Κ. Βενεδέττη γέγονε ἐπισήμως,
ἀλλ' οἱ διπλωμάταις οὕτως δέν θέλει ἀναχωρήσει εκ
Παρισίων πρὶν ἡ ἀποστρέψῃ ὁ Κ. Θουβενέλ. Ὅσον
δὲ περὶ τοῦ Κ. Λαζαβέρ, ἀμφιβάλω εἶναι, εἰς ἐπι-
στρέψῃ εἰς τὴν θέσιν του. Νὺν παρά ποτε γίνεταί λό-
γος περὶ ὑπουργικῆς μεταρρυθμίσεως· λέγεται, ὅτι ὁ
Κ. Περγουιν ἐπιστρέφει εἰς Λονδίον, ὅτι ὁ Κ. Φραγ-
κεβίλ, ὡς προειπομ, έρχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν δημο-

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ.

Ἡμεῖς, Φραγκίσκος Ἰωσήφ ὁ Α', κτλ. ὁμολογοῦμεν τὴν ἐννοίαν ἡμῶν πρὸς τοὺς μεριστὰς καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Διαίτης τοῦ πρὸς τὴν ἡμετέραν τῆς Οὐγγαρίας, συνελθούσης ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐννοίαι τῆς προσκλήσεως ἡμῶν τῆς 2 Ἀπριλίου 1861, καὶ ἐχόμενα αὐτοῖς χαίρου.

Ἀγαπῆται καὶ πιστοί,

Ἐπειδὴ κατὰ καθῆκον ἐσπεύσατε μετὰ προθυμίας, εἰς τὴν ἐξεφράσαμεν ἤδη τὴν ἐνδοκίμειαν ἡμῶν, ὑπακούοντες εἰς τὴν γενομένην προσκλήσιν διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 30 Ἰουνίου, ὅπως καθυποβάλλητε ἡμῶν τὸ μίσητον προσφώνημα οὗτο συνταγματικόν, ὡστε νὰ συνάδῃ πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ θρόνου, ὃν, καθάπερ καὶ τὰ ἡγεμονικά ἡμῶν κατὰ κληρονομίαν δικαιώματα, καθῆκον ἔχουμεν νὰ προφυλάττωμεν κατὰ πίσσιν προσβολῆς, χαίρομεν, διότι, καὶ κατὰ τὴν ὑποσχέσιν ἡμῶν καὶ κατὰ τὴν διατύπωσιν ἡμῶν ἐπιθυμίας, ἐκφραζόμεθα ἵνα ἀνεπιφύλακτος περὶ τῶν λαῶν σπουδαίον ζήτημα, περὶ ὃν ὁ λόγος ἐν τῷ προσφώνηματι, καὶ τοῦτο ἵνα διὰ τῆς εὐκρινεῶς καὶ μετὰ παρρησίας ἐξηγήσεως λυθῶσι δεινῶτος καὶ διὰ παντὸς αἰ ἐπιστήμεναι εὐσελοῖται.

Συγκαλίσαντες τὴν νῦν συγκεκριμένην Διαίταν, ἐπεθυμήσαμεν, ἵνα παρίσχωμεν τὴν ὁδὸν τῆς διὰ νόμων μέσων ἄρσεως τῶν προσκομιζόντων, τῶν κωλυόντων τὴν συνταγματικὴν διοίκισιν τοῦ ἡμετέρου βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας, καὶ καθάπερ δὲ καὶ αἱ σχέσεις τῆς ἀναχωριστοῦ ἐνώσεως τοῦ τόπου τούτου μετὰ τῶν λοιπῶν ἡμετέρων βασιλείων καὶ τόπων διὰ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας συμφώνως πρὸς τὰς χρεῖσας τῆς ὅλης ἡμετέρας μοναρχίας, εἰς τρόπον τοιοῦτον ὡστε αἱ μέλλουσιν διατάξεις, εὐχαιριστοῦσαι τὰ ἀσθήματα τοῦ ἔθνους, νὰ δύνανται νὰ προλάβωσι πᾶσαν ἄλλην λύσιν τοῦ ζητήματος, ὅπερ καθίσταται ἀπαραίτητον νὰ κανονισθῇ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ.

Ἄν ἐν τῷ ἄνωτέρῳ μνημονευόμενῳ προσφώνηματι γίνεται λόγος περὶ τοῦ ἡμετέρου διπλώματος τῆς 20 ὁκτωβρίου ὅς ὅπως εἶπεν ἄντικρυς ἐναντίον πρὸς τὴν αὐτονομίαν τῆς Οὐγγαρίας, τὴν ἀσφαλισμένην διὰ τῆς πραγματικῆς κυρώσεως, παραδεχόμεθα ἀλλήθως ὅτι κατὰ τὸν εἰρημὸν διπλωμα ἢ Διαίτα τῆς Οὐγγαρίας μέλλει νὰ συνδιασκέπτηται περὶ τῶν ἀφοροῦσιν εἰς τοὺς φόρους καὶ τῶν σχέσιν ἐχόντων πρὸς τὴν ὀρκοσίαν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τρόπον παραλλήλως τοῦ τῶν ἀρχαίων νόμων, τοῦτεστιν ὑπὸ κοινῷ μετὰ τῶν ἄλλων συνταγματικῶν ἐκπροσώπων τῆς ὁλόκληρης τῆς μοναρχίας, ἀλλ' οὐχ ἥτιον δὲν ἐννομεῖται ἐντεῦθεν νὰ συναγαχθῶσι καὶ παραδεχθῶσι τὸ συμπέρασμα, ὅτι αἱ περὶ τῆς συνταγματικῆς αὐτονομίας τῆς Οὐγγαρίας ἐγγνήσεις κινδυνεύουσι.

Ἄπ' ἐναντίας πρέπει νὰ πιστεύωμεν, ὅτι αἱ εἰρημὶναι ἐπιθυμίας θέλουσι ἐπισημῶς διὰ τῆς συνδιασκέψεως τῶν ἐλευθέρων ἐκλεγόμενων ἐκπροσώπων καὶ τῶν ἄλλων βασιλείων καὶ τόπων ἡμῶν καὶ ἐν πρώτοις ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν μεριστῶν καὶ ἐκπροσώπων ἐν Διαίτῃ συνελθόντων, ἐπὶ τοῦ ἐξῆς, ὅτι ἡ ἐπεξεργασία αὐτῶν δὲν ἐξετείνεται πρότερον ἢ ἐπὶ τοῦ μικροτέρου μέρους τῶν γενικῶν φόρων καὶ οὐχ ὡς κατὰ τὸ δίπλωμα ἔσεται ἐν τῷ μελλόντι ἐπὶ παντὸς εἴδους φορολογίας καὶ πάσης οικονομικῆς πράξεως, κατῴν ἐπὶ τοῦ κειμένου τῆς πραγματικῆς κυρώσεως τῆς περιλήψεως ὑφ' ἀριθμ. 1 καὶ 2 εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ νόμου τοῦ ἐτους 1723, ὅστις μετέπειτα οὐ μόνον ἐδομησθεύθη πρὸς μᾶλλον τελεσφόρον ὑπεράσπισιν τοῦ ἡμετέρου βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας ἐναντίον τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν προσβολῶν, καὶ πρὸς προστασίαν ἐναντίον τῶν ταραχῶν, αἰτίαι, ὡς γινώσκουσιν οἱ κίτικοι, συμβαίνουσιν εὐκόλως κατὰ τὰς μεσοβασιλείας, ἀλλ' ἐπίσης ἵνα ἔχωμεν κοινὴν τινα καὶ στερεωτέραν βάσιν πρὸς ἀμοιβαίαν συνεννόησιν καὶ ἐνότητά μετὰ τῶν λοιπῶν βασιλείων καὶ τόπων ἡμῶν.

Αἱ πρὸς τὴν ἐνεστώσαν Διαίταν προσκληθῆναι ἡμῶν βασιλικαὶ ἐπιστολαὶ ἀπέδειξαν ἤδη τὴν ἀκλόνητον ἡμῶν θέλωσιν εἰς διατήρησιν τοῦ πατριπαράδοτου εὐθιμοῦ τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ δίπλωμα τῆς στέψεως, καθὼς μετὰ παρρησίας ἐπίσης ἀναγορεύομεν πρὸς καθυστάσιν τῶν ἡρεθισμένων πνευμάτων καὶ πρὸς ἀποκαρίσιν τῶν ἀσάβιμων φθόνων, ὅτε τὸ ἡμέτερον βασιλεῖον τῆς Οὐγγαρίας μέλλει νὰ κυβερνᾶται κατὰ τρόπον ἴδιον, ὅσον τὸ περὶ ἐκλογῆς προσάγει ὡς καὶ τὸ περὶ συστήματος καὶ εἰδους κυβερνήσεως, ὅτι ἐπομένως ἡ συγχώνεσις τῶν τόπων τῶν ἀπικνόντων εἰς τὸν θρόνον τοῦ ἀγίου Στεφάνου μετὰ τῶν τῆς λοιπῆς μοναρχίας οὐδὲ κατὰ νῦν ἐρχεται ἡμῶν, οὐδὲ ἐπιθυμῶμεν τοῦτο.

Ἐκ τῶν εἰρημῶν ἐπιθυμίας βεβαίως νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι ὡς πρὸς μὲν τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τοῦ τόπου ἔσεται αὐτῶν ὁμοίως διοικισί, οἷον ὅριζαι τὸ 10 ἐδαφίου τοῦ νόμου τοῦ 1790 ἐτους: δὲν ἐπέται

ἄλλως τὸ παράπαν, ὅτι καὶ ὁ ἄλλος δεσμός, ὁ μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῶν ἄλλων ἡμῶν βασιλείων ὑπάρχον συνίσταται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐνότητά τοῦ ἡγεμονεύοντος οἴκου ἢ ὅτι δὲν ἀποτελεῖ ἢ ἄλληλ προσωπικὴ ἐνότητά, ἀξίως, ἢν τὸ δημόσιον εἶκαιον τοῦ ἡμετέρου βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας, τοιοῦτον οἷον πραγματὶ ἐξήχηθ' ἐκ τῶν νόμων καὶ τῆς ἱστορίας, ἄντικρυς ἀνασχεθῆ.

Ἡ ἐνότης τοῦ θρόνου, ἡ διοικισίς τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ κεντρικὴ διεύθυνσις τῶν κοινῶν οικονομικῶν πραγμάτων τῆς ὅλης μοναρχίας εἰσὶν αἱ ἀναγκαῖαι συνέπειαι τῆς πραγματικῆς κυρώσεως, ἣτις ὀρίζει τὸ ἀδιαιρέτον καὶ ἀδιαχώριστον τῆς ὁλόκληρης τῆς αυτοκρατορίας, καὶ καθὼς τὸ ἡμέτερον βασιλεῖον τῆς Οὐγγαρίας οὐδέποτε ἐξεπρωτεύθη ἰδίᾳ παρὰ ταῖς ἕξαιρέτως ἀλλὰς ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον περιουσίας τῆς ἡμετέρας δυναστείας, καὶ ἐπὶ καὶ νῦν περιλαμβάνεται πάντοτε ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ἀυστριακῆς αυτοκρατορίας παρ' ὅλους ταῖς μεγάλας δυνάμεις τῆς Ἑυρώσεως, οὗτως ἡ Οὐγγαρία ἀμεταβλήτως συνεδράμει εἰς τὰς κοινὰς χρεῖσας τῆς ἡμετέρας αυτοκρατορίας καὶ ἕλαβε μέρος εἰς τὰς βεβαίως τὰς παρὰ τῶν λαῶν τῆς ἡμετέρας μοναρχίας γενομένας ἐνεκα στρατιωτικῶν συμβάντων, καθάπερ συνάγεται ἐκ τῶν ἐδαφίων τοῦ νόμου 63 τοῦ 1741, 2 τοῦ 1796, 4 τοῦ 1803, 2 τοῦ 1807, 6 τοῦ 1808 καὶ ἄλλων ἐτι.

Διὰ τῆς κοινῆς δὲ κυβερνήσεως, ὑπὸ τὴν ὅποιαν διετέλεσε καὶ τῶν κοινῶν παθημάτων, ἅτινα ὑπῆσαν ἐπὶ τρεῖς αἰῶνας μετὰ τῶν ἄλλων ἡμῶν τόπων τοῦ ἡμετέρου βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας τοσοῦτο στενὸς ἠγάθη μετὰ τῶν τόπων αὐτῶν, ὡστε οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἢ ἄλλη προσωπικὴ ἐνότης. Ἡ στενωτέρα δὲ αὐτῆς ἐνότης καταφαίνεται ἀριθμῶς ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1 καὶ 2 τοῦ νόμου τοῦ 1723 κατὰ τὸ 21 κείμενον καὶ τῆς ἐφαρμογῆς. Οὐ μόνον τὰ ἐδαφία 1 καὶ 18 τοῦ αὐτοῦ ἐτους ἐν τῷ 2ῳ παραγράφῳ αὐτῶν, καὶ τὰ ἐδαφία 10 καὶ 11 ἀναφέρονται εἰς τὴν κεντρικὴν ἐκείνην κυβερνήσιν τὴν ἐνεθυμῶσαν τὰ κοινὰ μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς μοναρχίας τόπων πράγματα, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Οὐγγρικὸν νομοθετικὸν σῶμα κατέθηκε προφανέστατον τεκμήριον, ὅτι περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν προφύλαξιν τῶν κοινῶν τοῦ κράτους συμφερόντων ἐν τῷ παραγράφῳ 4ῳ τοῦ 2ῳ ἐδαφίου τοῦ 1741 ἐτους.

Τὸ ἐδαφίον αὐτὸ ὀρίζει ἀκριβῶς, ἵνα ἡ ἐνωσις τῆς Οὐγγαρίας κυβερνήσεως ἢ χωριστῶς τῆς τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς αυτοκρατορίας, καὶ ὅτι, ἐναντίον τοῦ 2ου ἐδαφίου τοῦ 1783 ἐτους, τοῦ περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς κληρονομίας τοῦ Παλατινοῦ διαλαμβάνοντος καὶ μνημονευομένου ἐν τῷ προσφώνηματι τῆς διαίτης, ὁ αἰετικὸς ἀυτοκράτωρ Φραγκίσκος, σὺν τῶν Μαρία Θηρεσίας, οὐ μόνον ἀναγορεύεται συμβασιλεὺς, ἀλλ' ἐπὶ ἀντικεινότητος τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου τῆς Οὐγγαρίας, καὶ νόμιμος κληρονόμος τοῦ πρίγκιπος τοῦτου, ἵνα οὕτως νὰ κυβερνῆ τὴν Οὐγγαρίαν δραστηρίως, ὡς πατὴρ καὶ κληρονόμος, καθάπερ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς μοναρχίας.

Ἡ διεύθυνσις καὶ ἡ διοικισίς ἢ κοινὴ τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων βεβαίως ἐξ ὁλοκλήρου σιερὰς γεγονησέν, μὴ συμβιβάζομεν πρὸς τὰς ἰδέας τῆς προσωπικῆς ἐνότητος, καὶ ἡ 1 παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 11 τοῦ 1741, εἰ οὐ ὁ πότος ζήτητὶ τὸν διορισμὸν Οὐγγρικῶν μελῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Κράτους ἤθελον εἰσβαῖν ἀνεξηγήτως ἀνε στενωτέρας ἐπότητος. Ἀλλῆθις μὲν, διὰ τὸν νόμον τοῦ 1848 ἠθέλησαν νὰ ἐγκαθιδρύσωσι τὴν προσωπικὴν ἐνότητά, ἀντιφάσκοντες προφάσιν πρὸς τὴν διαδήλωσιν τὴν ἐν τῷ προοίμῳ τῶν νόμων τοῦτου, ὅτι ἡ ἐνότης τοῦ θρόνου καὶ αἱ πρὸς τὴν μοναρχίαν ὑποχρεώσεις δὲν πρέπει νὰ ὑποστῶσι προσβολῆν τινα: ἀλλὰ ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων αὐτῶν κατέβηκεν ἐξῆς ἀπὸ τῆς πρώτης τριμηναίας τοῦ ἐπαπειλοῦντος τὸ Κράτος, καὶ αὐτῆς τῆς Οὐγγαρίας περιλαμβανομένης, κινδύνους εἶδοι, ἐπιλανθάνομενοι πάντῃ τοῦ δημοσίου δικαίου καὶ τῆς ἱστορίας τῆς Οὐγγαρίας ἤθελον νὰ περιστέλωσι τὰ κοινὰ συμφέροντα εἰς τὴν στενὴν σφαιρᾶν τῆς προσωπικῆς ἐνότητος.

Ὁ χωρισμὸς αὐτὸς ἐπήνεγκε κινδυνώδεις κλιμακώδεις καταστάσεις ἀναγκαῖαν τὴν χρῆσιν ἄλλων συστήματος διοικισῶν τῶν ἀνασπολῶν τῆς ἐνεργείας τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν τῆς Οὐγγαρίας. Ἀλλ' ἄφ' οὗ διὰ τὸ διπλωμα τῆς 20 ὁκτωβρίου 1860 ἀπεδοκαμὲν πάλιν, δυνάμει τῆς πλήρους βασιλευκῆς ἡμῶν ἐξουσίας, τὸ Οὐγγρικὸν σύνταγμα μετὰ τῶν ὄρων καὶ περιορισμῶν τῶν ἀπαραίτητων ἀναγκαῶν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἡμετέρου θρόνου καὶ κράτους, καὶ ἐπειδὴ ἔδοκαμὲν συνταγματικῶς θεσμοῦς εἰς τὰ λοιπὰ βασιλεία καὶ τόπους, ἐπομένως εἰς τὴν παρ' ἡμῶν δαθείαν ὑπόχρεσιν, ἀπεκατεστήσαμεν τὸν ἀρχαῖον ὀργανισμὸν τῶν ἐπιτροπειῶν καθὼς καὶ τὰς Οὐγγρικάς ἀρχάς, καὶ κατόπιν συνεκατέλεσαν τὴν νῦν Διαίταν, ἵνα διὰ τοῦ νομοθετικοῦ μέσου, καὶ δυνάμει εἰς βασιλικῶν προτάσεων εἰς τῆς Διαίτης, προσκηθῶσι λύσῃ τὴν ζητήματα περιποιούσασα, προκείμενα ἐκ τῆς τοῦ ἡμετέρου διπλώματος τῆς 20 ὁκτωβρίου 1860 καὶ ἐκ τῶν συγχρόνων ἡμῶν ἀποφάσεων, ἵνα θεραπεύσῃ τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῶν τόπων, καὶ τέλος διατάξῃ ἐν ἀρμονίᾳ τὸ δη-

μόσιον δικαίον τῆς Οὐγγαρίας μετὰ τῶν ἀναγόντων τοῦ ἀλλοῦ καὶ στερεῶν δεσμῶν πάντων τῶν ἡμετέρων τόπων, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Κράτους.

Ἄλλ' ὅταν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ συνελθόντες εἰς διαίταν οἱ μεριστῶν καὶ ἐκπροσώπων θέλωσι παραρῆμα τὸ κείρος τῶν νόμων τοῦ 1848, καὶ ἐκ προοίμιον προβάλλουσιν τοῦτο ὅς τὸν ὄν οὐκ ἄνευ ὄρων θέλωσι ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῶν νόμων αὐτῶν νὰ στηρίξῃται τὸ συνταγματικὸν δικαίον τοῦ τόπου, βεβαίως ζητοῦσι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπιτετραμένου αὐτοῖς καθήκοντος οὗτος ἐναντίως πρὸς τὰ σπουδαιότερα συμφέροντα τοῦ ὅλου Κράτους, ὡστε ἡ συμμοχὴ καθίσταται ἀναπόδραστον καὶ ὁ συμβιβασμὸς τῶν δικαίων ἀπαιτήσεων ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐμερείας πράγμα ἀδύνατον.

Ἦδη διὰ τοῦ διπλώματος ἡμῶν τῆς 20 ὁκτωβρίου 1860 ἐφύγομεν καὶ ἐπεβεβαίωσαμεν καὶ τὰς ἐν τοῖς νόμοις τοῦ 1848 περιεχομένας ἀρχάς, τοῖστίτι τὴν κατάργησιν τῶν προνομίων τῶν ἐνεγνῶν, τὸ εἰς πάντα τὸν πᾶν πολίτας ἀνεῖ διακρισίας γένους ἠπονευμένου δικαίωμα νὰ διορίζῃται εἰς τῶν ὑπουργῶν καὶ ν' ἀποκτῆ περιουσίαν, τὴν κατάργησιν τῶν ἄγγαριῶν καὶ ὀρκοσίου τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπὶ τῶν κατοίκων, τὴν ὑποχρεώσιν πάντων εἰς τὸ συνεισφέρειν εἰς τὸς τοὺς φόρους καὶ τὴν στρατιωτικὴν ὑπῆλπιν, καὶ τὸ δικαίωμα τὸ χορηγηθῆν εἰς διαφόρους τάξεις τῶν ὑψηλῶν ἡμῶν τοῦ βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας, ἵνα λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς Διαίτης, δικαιώματος οὗ τῶνος πρότερον ἔσπεροῦτον.

Ὅσον ὅμως τὸ περὶ τῶν ἄλλων νόμων τῶν καθυποβληθέντων εἰς τὴν Διαίταν τοῦ 1847 καὶ 1848, καθόλου γινώσκουσιν οἱ μεριστῶν καὶ οἱ ἐκπροσώπων τῶν λαῶν, ὅτι πολλὰ τῶν κυριωτέρων μερῶν τῶν εἰρημῶν νόμων φρονῶσι ἀντιλέγοντα πρὸς τὸ κείμενον τῆς πραγματικῆς κυρώσεως, ἄρα εἰσὶν ἀπαράδεκτα ὑπὸ τὴν ἐπισημὴν τοῦ δικαίου οὐχ ἥτιον γινώσκουσιν καλῶς, ὅτι οἱ εἰρημῶν νόμοι προβάλλουσιν οὐ μόνον τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων τόπων καὶ ὅλων τῆς μοναρχίας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα μεγάλου μέρους τῶν κατοίκων τῶν Οὐγγρικῶν τόπων.

Πεῖρα ἐπιποῦσιν εἰδῆσαι ἡμᾶς ἐπίσης, ὅτι πολλὰ ἐδαφία τῶν εἰρημῶν νόμων εἰς αὐτὸ τοῦτο, διότι δὲν ἐμφανίζονται πρὸς τοὺς δημοτικῶν καὶ ἐθνικῶν θεσμοῦς, τοὺς γεννηθέντας καὶ προαχθέντας κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα αἰῶνων ἐν Οὐγγαρίᾳ, δὲν παρέχον τὰ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ ἀναγκαῖα, καὶ ἐντεῦθεν αἱ μετὰ Οὐγγαρίας καὶ τοῦ ὅλου τοῦ Κράτους σχέσεις ἦτο ἀνάγκη νὰ κανονισθῶσι ἐπὶ ἐτέρας τυπῶς βάσεως.

Ἐπομένως γινωστικοῦμεν εἰς τοὺς συνελθόντας μεριστῶν καὶ ἐκπροσώπων, ὅτι οὐδαμῶς ἐννομεῖται ν' ἀναγορισθῶμεν ἐν τῷ μελλόντι τὰ ἐδαφία τῶν εἰρημῶν νόμων, ἅτινα εὐρίσκουμεν προδήλως ἀντιφάσκοντα πρὸς τὰ ἀρχαιότερα συμφέροντα τοῦ ὅλου τοῦ ἡμετέρου Κράτους, καὶ ἰδίως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς 20 ὁκτωβρίου 1860 καὶ τῆς 26 φεβρουαρίου 1861, ὡς δὲν ἀνεγορισθῶμεν αὐτὰ ἄχρι τοῦδε διὰ τὸν λόγον, ὅτι δὲν νομίζομεν ἑαυτοῦς προσωπικῶς ὑποχρεῶν ν' ἀναγορισθῶμεν αὐτὰ.

Ἄλλως τε ἐπειδὴ τὸ δικαίωμα τοῦ προτείνου προτάσεις καὶ τροπολογίας ἀναγκαῖας ἀνήκει οὐ μόνον εἰς ἡμᾶς διὰ τὸ μέσον τῶν βασιλικῶν προτάσεων, ἀλλ' ἐπίσης ἐδῶθη καὶ εἰς τὸ ἔθνος, καὶ ἐπειδὴ οὐ μόνον δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ καθῆκον εἶναι τῶν ἐκπροσώπων τοῦ ἔθνους νὰ εὐρῶσι διὰ τῶν προτάσεων αὐτῶν βάσιν τινα, ἐφ' ἣς στηρίζομεν νὰ ἐνθαρρῶνται τῶν τόπων περὶ τὸν συνταγματικὸν αὐτοῦ θεσμῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἢ δὲ χρῆσις τῶν ἱστορικῶν δικαίων νὰ τεθῇ εἰς τὴν εὐθείαν αὐτοῦ ὁδόν, διὰ ταῦτα διακηρύττομεν, ὅτι ἀναγκαῖως πρέπει ν' ἀναθεωρηθῶσι οἱ νόμοι τοῦ 1848 κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς πραγματικῆς κυρώσεως καὶ συναρδόντες πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ὅλου Κράτους, ὡςπερ ἤδη διατάξαμεν ἀπὸ τῆς 20 ὁκτωβρίου 1860, καὶ ἡ ἀνωτέρωσις πρέπει νὰ γείνη πρὶν ἢ ἡ Διαίτα συνδιασκέψῃ περὶ τοῦ διπλώματος τῆς στέψεως, ὅπερ μέλλομεν νὰ ἐκδώσωμεν.

Πεποιθότες βαθεῶς, ὅτι οἱ συνελθόντες μεριστῶν καὶ ἐκπροσώποι τοῦ λαοῦ θέλουσι ἀκολουθῆσαι τὸ παράδειγμα τῶν προπατόρων αὐτῶν, οἷτινες ὀρῶμεν ἐκ φιλοπατρῶδων αἰσθημάτων ἠδυνήθησαν νὰ ἐκτιμῶσι τὰς κατεπινοῦσας ἀνάγκας τῶν περιστάσεων, αἰτίαις ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν παρουσιάζονται, καὶ αἰτίαις ἐπρωθυμῆθησαν νὰ συμβιβασθῶσι διὰ τῶν ἐδαφίων 4 τοῦ 1681, 8 τοῦ 1715, 4 καὶ 2 τοῦ 1723, τὸ δημόσιον δικαίον τῆς Οὐγγαρίας μετὰ τῶν κοινῶν συμφερόντων τῆς ὅλης αυτοκρατορίας, ἐτελεσθέντες εἰς τοὺς ἐν Διαίτῃ συνελθόντας μεριστῶν καὶ ἐκπροσώπων, ἐπέχοντες νὰ κοινοποιήσωμεν αὐτοῖς εἰδῆ βασιλικῶν προτάσεων ὅτι ἄλλο κοινοποιήσεως ἔστιν ἡ περίστασις παρουσιάζει, ἵνα συντάξῃται συμφώνως πρὸς τοὺς ὑψηλοὺς σκοποὺς, ὡς ἐξεφράσαμεν αὐτοῖς, τὰ περὶ ἀναθεωρήσεως ἢ καταργήσεως τῶν νόμων τοῦ 1848 νομοσχέδια, καὶ ὅσον τὰ τοῦ καθυποβλήσαντα ταῦτα εἰς τὴν ἡμετέραν βασιλικὴν ἐγκρισί. Ἐπειδὴ, δυνάμει τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 τοῦ ἡμετέρου

διπλώματος τῆς 20 ὁκτωβρίου 1860 καὶ τοῦ θεμελιωδῶς νόμου τῆς 26 φεβρουαρίου 1861, καὶ περὶ δικαιωμάτων, ὑποχρεώσεων καὶ κοινῶν συμφερόντων πάντων τῶν βασιλείων καὶ τόπων ἡμῶν πρέπει νὰ διεξερχῆται τὸ κοινοβούλιον (reichsrath), ὅπερ ἐκπροσώπεῖ τὸ ὄλον τοῦ ἡμετέρου Κράτους, καὶ ἐπεὶ διὰ τοῦ αὐτογράφου ἡμῶν γραμματίου τῆς 26 φεβρουαρίου 1861, τοῦ ἀπευθυνθέντος πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Οὐγγρικῶν πραγμάτων ὑπουργόν, ἐθεωρήσαμεν ὀρθόν πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀντιλογίας, καὶ σπουδῆς, ν' ἀναθεωρῶμεν εἰς τὴν Οὐγγρικὴν Διαίταν τὸ ἔργον τοῦ νῦν καυνοῖσθ' διὰ τοῦ συνήθως μέσου τῆς Οὐγγρικῆς νομοθεσίας τῶν τόπων, καθ' ὃν ἤθελον ἐνεργηθῆν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἢ ἐκλογῆ τῶν βουλευτῶν τοῦ κοινοβουλίου, διὰ ταῦτα οἱ ἐν Διαίτῃ συνελθόντες μεριστῶν καὶ ἐκπροσώποι μέλλουσι νὰ ἐνασχοληθῶσιν ὡσαύτως κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους περὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ τελεία τοῦ πράγματος τοῦτου ρύθμισις διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ ἐνδέχεται νὰ καταναλώσῃ πολλὸν χρόνον καὶ γείνη ἔνεκα ἐμβριθῶν συνδιασκέψεων, καὶ ἐπειδὴ τοῦτο ἐνεκα συνκατεβλήμεν ἤδη, καθ' ὃν χρόνον συνεκατέσαμεν τὸ κοινοβούλιον, τὴν 26 φεβρουαρίου, νὰ παραδεχθῶμεν προσωρινῶς τὸν 8 ὀρισμὸν βουλευτῶν εἰς τὸ κοινοβούλιον τὸ νῦν συνεδριάζον καὶ ἐπειδὴ τέλος οἱ ἐν Διαίτῃ συνελθόντες μεριστῶν καὶ ἐκπροσώποι διεδήλωσαν ἐν τῷ προσφώνηματι αὐτῶν ὅτι προ ἴμους ἀποδέχονται, ἀκολουθῶντες τὰς περιστάσεις, νὰ λάβωσι μέρος ἐν τῷ κοινοβουλίῳ μετὰ τῶν συνταγματικῶν λαῶν τῶν λοιπῶν ἡμῶν τόπων καὶ βασιλείων, προσκαλοῦμεν καὶ πάλιν σπουδαίως τοὺς μεριστῶν καὶ ἐκπροσώπων, εἰ καὶ ἐν τῷ προσφώνηματι αὐτῶν ῥητῶς ἀπεπονήσαν νὰ συμβεβήξωσι, ἵνα πέμπτοντες εἰς τὸ νῦν συνεδριάζον κοινοβούλιον βουλευτὰς ἀσώσους κατὰ καθῆκον τὴν ἠθικὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ τόπου αὐτῶν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἅτινα κατὰ τὸ 2 ἐδαφίον τοῦ ἡμετέρου διπλώματος τῆς 20 ὁκτωβρίου 1860 δὲν θέλωμε ν' ἀναλάβωμεν καὶ ἀποφασίσωμεν μόνον ἀνεῖ τῆς προσκομιζόμενους κεκαυνομένης συμμετοχῆς τῶν ἡμερῶν λαῶν.

Ἐνεπαλόμειβα λοιπὸν εἰς τοὺς μεριστῶν καὶ ἐκπροσώπων ὡς τάχιστα εἰς τὴν πρόκλησιν, διότι τὰ περὶ ὃν ὁ λόγος κοινὰ πράγματα χρῆσιμοι, ὅπως ἀνυπερβήσονται, καὶ τὸ βραδύτερον ἐνὸς τοῦ Ἀυγούστου, ἐξετασθῶσι καὶ ἀποφασισθῶσι.

Ἄρα τῶν σχέσεων τῆς Οὐγγαρίας μετὰ τῶν λοιπῶν ἡμῶν τόπων κανονισθῶσιν κατὰ τὰς γρησιὰς ἡμῶν διαθέσεις, καὶ τὸν μερῶν τῆς νομοθεσίας τοῦ 1848, ὃν ἡ ἐγκαταστάσις εἶναι πάντα ἀκατόρθωτος, ἢ τοῦλάχιστον εἶναι ἄπρακτα ὡς ἔχουσι, καὶ τὰ μέρη τῶν νόμων, λέγομεν, ἀναθεωρηθέντες ἢ καταργηθέντες, τὸ περὶ τῶν προσφώνων μέτρον εἰς συμπλήρωσιν, ὡς ἐξηγήθη τῆς Οὐγγρικῆς Διαίτης ζήτημα, λυεῖται εὐχερῶς τῶν δε τῶν τρόπων.

Καθ' ὅσον μὲν τὸ περὶ διοικήσεως τῆς ἡγεμονίας τῆς Τρανσυλβανίας μετὰ τῆς Οὐγγαρίας, τῆς ἀποφασισθείσης ἀνεῖ τῆς ἐλευθερίας συνασσεως τῶν Ὁρμάνων καὶ Σαξῶνων, πρὸ παντὸς παρατηρητέον, ὅτι ἡ ἐνωσις αὐτῆ οὐδέποτε ἐτελεσθ' ἀλλὰ καὶ πράγματι παραρῆμα διελήθη μετὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὑφ' ἐμῶς νόμου τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ληφθεῖσας ἀποφάσεως, ἐπομένως θεωρητὰ ἀπρακτοῦς ἐφ' ὅσον οἱ μὴ ὀμολοῦντες τῆς Οὐγγρικῆς γλώσσας κίτικοι τῆς Τρανσυλβανίας θεωρῶσι τὰ ἐθνικὰ αὐτῶν συμφέροντα ἀπει

Βανδαίων, και των Ουσών, ή των Ρωμαίων, οτινες εισέβαλον εις την Ελλάδα, ή και αυτών των Έσθων, οτινες πρό τινον έκαιοντακαρτερίων κατέλαβον προς καιρὸν τὴν πατρίδα ἡμῶν καὶ τὴν Ελλάδα.

Ἄλλ' αἱ Πελοποννησιαὶ αὐταὶ φυλαὶ δὲν ἔφερον γυναικας μετ' ἐκείνων, ὥστε τινὲς μόνον αὐτῶν διακρίνονται ἐν τῇ χώρα, ἐνυμνήθησαν αὐτοχθόνας γυναικας, καὶ οὕτως αἱ ἀπόγονοι αὐτῶν ἦσαν τοῦ ἀρίστου Ἑλληνικοῦ αἵματος, καὶ ἐντέλεις Ἑλλήνες, ὡς καὶ οἱ πρόγονοι αὐτῶν.

Ἐν τοῖς Ἰονίαις νήσοις πολλοὶ Ἄγγλοι ἐνυμνήθησαν Ἰονίους γυναικας, καὶ μετ' αὐτὰς μακρὰν περιόδον θὰ ἔχωμεν Ἑλληνικὰς οἰκογενεὰς Βαρβαρίων, Βοσώνων, Βροσώνων καὶ Βαρβόσωνων, καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν θὰ ὦσιν ἐξ ἴσου Ἑλλήνες, ὡς ἡμεῖς, Κύριοι, εἴθε Βρεττανῆς.

Τούτου λοιπὸν ἔστιν ἀνεξέλεγκτος ἀπόδειξις, ὅτι οἱ Ἑλλήνες εἶναι ἀέθιοι τε οἱ αὐτοὶ ἀπόγονοι τῆς ἀρχαίας φυλῆς, καὶ εἰμι βέβαιος ὅτι, ἐπιβάντος τοῦ χρόνου, χριστιανικῆς κυβερνήτης θὰ ἰδρῶθῃ ἐν τῇ πόλει τοῦ Κωνσταντινου ἀντὶ τῆς περὶ τὴν ἐκδοχὴν φυλῆς, καὶ οἱ Ἑλλήνες γενόμενοι ἐκ αὐτῆς θὰ ἀποδείξωσι πολὺ μείζονα ἀξιώματα πάσης ἄλλης μερίδος τῶν κατοίκων τῆς Τουρκίας εἰς τὸ νὰ γίνωσιν ἡ ἀρχαία φυλὴ τοῦ νέου κράτους, θὰ ζήτησιν δικαίως τὸ προνόμιον τοῦ νὰ προικίσωσι τὴν καὶ δεύτερον ἐλευθέρων γῆν τῆς ὑπερπάρκον αὐτῶν γεννήσεως δὲ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ μεγαλείου, ὅπερ κατέχον εἰς προγενετέρους χρόνους.

Ὅτι δὲ τοιοῦτον θέλημα ἔσται λυπηρότατον εἰς Φιλίππουρον τε πνεῦμα, ὡς τὸ ὑμέτερον, τούτου βεβαίως δύναμαι νὰ προσδοκῶ ἄλλ' νομίζω, Κύριοι, ὅτι εἶναι δικαίον νὰ ἰδῆται αὐτὸ, καὶ ὀφείλουτε νὰ μοι ἐπιτρέψῃτε ὅπως παρατηρήσω μετ' ὅλων τῶν σῶμα, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἐνοήσω πῶς πατριώτης τις ἢ ὁ ἐπισημειωμένος φιλελευθέρους ἀρχαίς, ἠδυνήθη νὰ ἐπράξη τοιοῦτον λόγον, ὅστις προεκάλει τὰς δόξας μου ταύτας γραμμῆς, καὶ δὲ ἂν ἠθέληται καὶ ἐλάσσει τὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς τε φιλελευθέρου μερίδος τῶν συναδέλφων ἡμῶν ἐν τῇ βουλῇ, καὶ οὐχ ἤττω τὰς αὐστηρὰς ἐπιμαρτυρίας τοῦ τε Ἑλληνικοῦ καὶ Ἀγγλικοῦ τύπου.

Ἐπὶ πόσον οἱ ἐλευθέροι ἡμῶν ἐκλογίης τῆς περὶ τὴν ἐλευθερίαν Σκωτουάρκας συμβαδίζουσι μετ' ἡμῶν ἐν τῇ λαρείᾳ τῆς Τουρκικῆς τυραννίδος, τούτου εἶναι ζήτημα, ὅπερ ἀξίον εἰς αὐτοὺς νὰ λήσται.

Πολλὰ ἐλέγχθησαν ἔχρατος περὶ τῶν μεταρρυθμίσεων τῆς νέας βασιλείας ἐν Τουρκίᾳ ἄλλὰ πρέπει νὰ γινώσκητε καλῶς ὡς καὶ ἐγὼ, ὅτι ἐν τῷ δόγματι τοῦ Μωαμεθανισμοῦ ἐξαισθητικὰ ὑπὸ τῶν Τούρκων, οὐδαμῶς μεταρρυθμίσεις δύναται θῆναι νὰ γίνωσιν, ἥτις νὰ βέη τὸν Χριστιανικὸν λαὸν εἰς κατὰστατον ἐντέλειος ἰσότητος.

Τελευτῶν παραπέμπω ἡμῶς εἰς τὴν ἐπιτηδεῖαν ἐπιστολήν, ἥτις ἀπευθύνθη πρὸς ἡμῶς ἐκ Παρισίων ὑπὸ τοῦ Κυρίου Νικολαΐδου, ἥτις ἐδημοσίωσεν ἐν τῇ ἐν Λονδίνῳ Ἑλληνικῇ ἐφημερίδῃ «Ὁ Βρεττανικὸς Ἀστήρ», καὶ ἐν ἣ λέγει ὅτι, ὅτι «ἐὰν ἀποδέχησθε καὶ καθιερώσῃτε τὰς ἐθνικότητας τῶν Βοσώνων, Σερβῶν, Βλάχων, καὶ πολλῶν ἄλλων, θὰ ἦν τοῦλάχιστον γενναίως νὰ ἀποδώσῃτε εἰς πλεθυσμὸν δώδεκα ἑκατομμυρίων ψυχῶν τὴν χάριν, ἣν ἀποδίδετε εἰς τεσσαράκοντα χιλιάδας Δροσίων.

Φαίνεται ἡμερικανιστικὰ ὅπως ὑπερβῆτε ποτὲ ἢ Ἑλλὰς ἐν τῷ κόσμῳ καὶ δὲ τὸν κόσμον. Προσποίθητε, ὅτι ἀνοίξῃτε τὴν σημερινὴν αὐτῆς πολιτικῆν ζωὴν, καὶ τὰς πολιτικὰς αὐτῆς ἐμπνεύσεις ἄλλ' εἶναι τοῦτο λόγος πρὸς τυραννίαν ἡμῶν; Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἡμεῖς, κάλλιον πάντως ἄλλοι, οὐδαμῶς νὰ ὑπερκαταβῆτε τὴν Τουρκίαν, ἀφ' ὅτου τοσοῦτον ἀνδρείως ὑπερήκατε ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν Βασιλευσσοῦτων.

Μένο, Κύριοι, ἡ εὐπειθετάτος ἡμῶν δούλος.
Ἐν Λονδίῳ, τῇ 23ῃ ἰουλίου 1861. Εἰς τὸ Ἰόνιο σ.
(Ἐκ τῶν Ἑθνεῶν Χρονικῶν.)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰουλίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ. — Σὺ τ ο ς. Ἡ ἀπὸ τίνος χρόνου ἐπικρατοῦσα ἀστάθεια τοῦ καιροῦ ἀπὸ λαμπροῦ εἰς ὑπερῶν συχνὰ μεταβαλλομένου ἔβλαψε τὰ μάλιστα τὴν νέαν ἐσοδικὴν καὶ καθ' ἑ κοινῶς πιστεύεται, ὅχι μόνον ἡ ποιότης ἔσται κατωτέρα, ἀλλὰ καὶ ἡ ποσότης μετρωτέρα τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ὁ καιρὸς ὁμοῦς ἀρτίως ἐδεικνύθη καὶ ἀγορὰ κατέστη σταθερὰ μετὰ πολλῶν πράξεων, ἀλλ' οἱ ἀγορασταὶ φαίνονται προσφυλακτικοί.

Αἱ ἐν τῇ στερεῇ Ἑυρώπῃ ἀγοραὶ ὑπεστηρίχθησαν καλῶς ἢ μάλλον ἀνετιμώθησαν. Ἡ τῆς Γαλλίας ὑψώθη ἀπὸ 1/—2/ τὸ κούαρτερ ἐνεκεν τοῦ κρισίμου χαρακτῆρος τοῦ αἵματός. Αἱ τιμαὶ εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Βελγίου μετεβάλλοντο κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας ὑπὸ τῆς ποικιλίας τοῦ καιροῦ. Αἱ τῆς Ὀλλανδίας ὁμοῦς ἦσαν σταθεραὶ ἐνεκεν ποικιλιῶν, ἀλλ' οἱ μυλωροὶ ἦσαν περιορισμένοι εἰς τὰς πράξεις τῶν. Ἡ ἀγορὰ τῆς Σουηδίας ἐξέλικε μικρὴν, ἀλλ' ἡ τῆς Ζυρίχης ἀνετιμώθη κατὰ 2/ τὸ κούαρτερ, ἀρίστης ποιότητος πληρωθείσας πρὸς 33/ τὸ κούαρτερ. Ἡ τοῦ Ἀμβούργου ἦτο θαλερὰ, ἢ δὲ τῆς Προσσίας ἦτο σπυρ. Ἐξ Ἀλεξανδρείας μανθάνομεν, ὅτι ἡ ἐσοδικὴ τοῦ σίτου, κριθῆς καὶ τῶν κνύμων ὑποτίθηται καλῇ, ἀλλ' αἱ προμηθεύσεις εἶναι μέτριαι. Ἐπίσης μανθάνομεν ἐκ Νέας Ἰόρκης, ὅτι αἱ ἐντεῦθεν εὐνοικαὶ εἰδήσεις ἐπήνεργον ἀντίδρασαν εἰς τὴν ἐκεῖ ἐκπίπτουσαν ἀγορὰν, ἀλλὰ δυσκόλως ἐγένοντο πράξεις· διότι οἱ ναυλοὶ ἤρρισαν νὰ ὑψωθῶσι.

Αἱ ἀρίξεις ἀπὸ τῆς 19ῆς σήμερον φθίνοντος ἦταν 39 φορτία, ἐκ τῶν ὁποίων 14 φορτία ἦσαν σίτου, 13 ἀραβοσίτου καὶ 12 διαφόρων ἄλλων εἰδῶν. Αἱ δὲ ἐνεργηθεῖσαι πράξεις ἀναφέρονται οὕτως· Ὀδησσὸς Γίρικα πρὸς 47/3, Μαριανουπόλεως πρὸς 30/3, κατωτέρως ποιότητος Μιλθανικῆς πρὸς 44/1, δύο καλῆς ὁμοῦς 47/3, Σανδαμῆνας πρὸς 33/3, Σαϊδῶν πρὸς 34/3. Ἐπίσης διὰ τὴν στερεὴν Ἑυρώπην, Ἀμερικῆς ἐρυθρῆς πρὸς 32/3, Μιλθανικῆς πρὸς 48/6, Ἰόβας πρὸς 47/3, Χεκάγρον πρὸς 47/3, καὶ Βανάτας πρὸς 47/7 τὸ κούαρτερ, 13 φορτία ἀραβοσίτου ἐπωλήθησαν πρὸς 29/4—31/6. Αἱ πωλείσεις τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἀνέβησαν εἰς 36,401 κούαρτερ ἐνῶ πέρσι ἀνέβαινον εἰς 47,363 κούαρτερ.

Ἡ εἰς τοὺς κυριωτέρους λιμένας τῆς Μεγάλης Βρεττανίας εἰσαγωγὴ κατὰ τὴν ἐβδομάδα λήγουσαν 17 φθίνοντος ἦτον ἴση 208,311 κούαρτερ ἐξ ὧν 43,746 ἦσαν ὑποικιακὰ. Αἱ τιμαὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἦσαν αἱ αὐταὶ τῆς προτελευταίας ἐβδομάδος· σίτος ἐρυθρῆς Ἀμερικῆς ἦτον εἰς ζήτησιν μετ' ἀνατίμησιν ἐνὸς σελίνιου τὸ κούαρτερ. Ἡ παρακαταθήκη τοῦ εἰδους τούτου ἠλαττώθη ἐνεκεν τῆς μεγάλης ἐξαγωγῆς διὰ τὴν Γαλίαν.

Κ ρ ι θ ῆ. Εἰς θαλάσσαν καὶ παραμελημένην κατὰστατον.
Β ρ ὠ μ η. Ἡ ἀγορὰ εἶναι σταθερὰ, διὰ καλὴν ποιότητα ἀπολαύσαν πλήρεις τιμὰς.

Τρέχουσαι τιμαί, πληρωθέντος τοῦ δασμοῦ.

Table with 2 columns: Commodity (e.g., Σίτου Ἀγγλικοῦ ἐρυθροῦ) and Price (e.g., 38/—36/).

Table with 2 columns: Commodity (e.g., Σίτου Μαριανουπόλεως) and Price (e.g., αἰ 492 λίτραι 48/—50/).

ΣΠΟΡΟΙ.—Ἐν γένει εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν σπόρων πολλὰ ὀλίγα πράξεις ἐγένοντο. Μεδιον ἐρυθρὸν καὶ λευκὸν ἀνακλήθησαν. Τριφυλλῶν, καναβοῦν, αἶρα καὶ ἄλλοι σπόροι ὁμοῦς. Καλῆς ποιότητος ῥαπιδόσποροι ἐξαισθητικὰ πρὸς 64/ τὸ κούαρτερ· ἐπίσης δὲ ὑπάρχει ζήτησις διὰ κάρων πρὸς 34/. Ἡ ἀγορὰ τῶν λινοσπόρων ἐξακολουθεῖ σταθερὰ καὶ αἱ τιμαὶ ὑψοῦνται· Βουβαίας τιμῶνται 36/6—37/ καὶ Καλκούτας 53/6—54/6 τὸ κούαρτερ. Σάσκουον λευκὸν 63/—66/3, φαιὸν ἢ μεμιγμένον 63/—67/3, Μήκων 59/ καὶ Νίγερ 50/ τὸ κούαρτερ. Λινοστέμματα εἶναι σταθερὰ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς τιμὰς, ἀλλ' αἱ πράξεις εἶσι περιορισμέναι.

Τρέχουσαι τιμαί

Table with 2 columns: Commodity (e.g., Μάδιον) and Price (e.g., ἐρυθρὸν...λευκὸν 56/—70/).

ΑΛΕΙΜΜΑΤΑ. Ἡ ἀγορὰ τῶν ἀλειμμάτων ἦτο ἀνώμαλος κατὰ τὸ διάστημα τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος. Μεγάλαι μερίδες δημοπρατηθεῖσαι κτανκαγκαστικῶς ἐξέπεισαν μεγάλως τὰς τιμὰς διὰ κατεπίγειουσαν παράδοσιν, καὶ μ' ὅλον ὅτι πολλὰ μερίδες ἐξαισθητικῶς καὶ διὰ φόρον ἀγορασταὶ ὑπάρχον δι' ἐξαγωγῆν, ἡ ἀγορὰ ἐκλίθη θαλερὰ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν. Πολλὰ πράξεις ἐγένοντο διὰ μέλλουσαν παράδοσιν πρὸς 47/. Αἱ τιμαὶ εἰς Πετροῦπολιν εἶναι σταθεραὶ πρὸς 48 ἄργυρα ρούβλια ἐπὶ προκαταβολῇ διὰ τὸν Ἀγύστον. 3,000 βροῦβλια ἐφορτώθησαν δι' ἐξαγωγῆν. Τὸ συναλλαγμα ἦτο 34/3. Τὴν Δευτέραν ἡ ἀγορὰ ἐνταῦθα ἦτο καλῇ, 47/ προσεφίθησαν διὰ τὸν Ὀκτώβριον μέχρι Δεκεμβρίου, 47/6 διὰ χωριστὴν μερίδα παραδόσιν, 43/6—46/6 διὰ κύριον ἀλειμματοκάρια, 46/6 διὰ προβάτια Ὀδησσὸς, 44/6 διὰ βόαια, 47/6 διὰ μεσημεριανὰ Ἀμερικῆς, 46/6 δι' Ἀστωῦ. Νέα κύρινα ἀλειμματοκάρια ἀπὸ ἀρχιθῆνα ἐπωλήθησαν πρὸς 47/6.

ΕΛΑΙΑ, τεθλομύσνα. Λιλιθια σταθερὰ καὶ 31/—31/3 ἐπιληρόθησαν παραδόσιν νῦν. Πολλὰ πράξεις ἐγένοντο εἰς Ῥαπανάικα μετ' ἀνατίμησιν.

ΣΑΚΧΑΡΕΙΣ. Μ' ὅλον ὅτι αἱ παραδόσεις εἶναι ἐπι εὐάρεστοι, αἱ πράξεις εἶναι μικραὶ, εἰς τὰς προτέρας μετρίας τιμὰς, περισσευομένης ἀπὸ 29/—32/ διὰ Μαδρῆς, 38/—46/ διὰ Μωριτίου, 29/—33/ διὰ φαῖς Μωριτίου. Πολλὰ δημοπρατικῶς ἀναγγέθησαν ὅτι θὰ λάβωσι χώραν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην. Καθ' ὅσον φορτία εἰς ἤττονα ζήτησιν, ἐνῶ ὑπάρχει περισσοτέρα διαθέσις διὰ πώλησιν. Αἱ εἰδήσεις ἐκ τῶν Ἀποικιῶν εἶναι εὐνοικαί.

Ἐ κ κ α θ α ρ ῖ σ μ ῖ ν α ἰ. Αἱ προμηθεύσεις εἶναι καλλίτεροι, ἀλλ' αἱ πράξεις γίνονται μετὰ προσφυλακτικῶς ὑπὸ τῶν ἐπιτοπιῶν ἐμπόρων καὶ αἱ τιμαὶ μολίς ἠλλοιώθησαν, βόλοι φαῖς ἐπωλήθησαν πρὸς 49/6, κῶνοι Χάδρον 31/—36/6, τὸ κιντῆρι. Ὀλλανδικαὶ τεταμιμῆναι ζεστουταὶ δι' ἐξαγωγῆν πρὸς 31/6—33/6. Ἀγγλικαὶ ὁμοῦς δὴσπρατικοὶ πρὸς 34/6—33/6 καὶ 6—10 λίτρων κῶνοι πρὸς 37/6—40/6 τὸ κιντῆρι.

ΜΟΛΑΣΣΑ. Πολλὰ πράξεις ἐγένοντο πρὸς 13/—17/6 τὸ κιντῆρι Λυτικῶν Ἰνδιῶν, καὶ πρὸς 14/6—16/6 Κούδας.

ΚΑΦΕΑΕΣ ἑλλειπῆς καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεμίαν δημοπρατικῶς ἀναγγέθησαν· ἰδιαιτέρως ὁμοῦς ὑπάρχει μεγάλη ζήτησις δι' ἐπιτοπιῶν κτανκαγκαστικῶν καὶ διὰ παραγγελίας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ· Κεϋλόνας ἐγγυόριον τιμῶνται 61/—64/3, ἐπίφυτοι 69/—73/3, καλλιτέρας ποιότητος 74/—86/3, Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν 60/—88/3. κατὰ τὴν ποιότητα, Κώστα-Ρίκα 64/—80/3. καὶ καθαροὶ κτανκαγκαστικῶν Μόκας πρὸς 110/—124/3. Ἐν φορτίον Ῥίου ἐπωλήθη ὡς καλῇ ποιότητος πρὸ τίνων ἡμερῶν 47/3. ἐλευθέρου μεμικῆς βλάβης γειννάζοντά τενα λιμένα.

ΟΡΥΖΙΑ. Ἡ ζήτησις διὰ καθ' ὅσον φορτία ἐξακολουθεῖ ζωηρὰ καὶ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς τέσσαρα φορτία ἐπωλήθησαν πρὸς 10/—10/3 τὸ κιντῆρι. Πωλήσεις ἐνεργοῦνται ἐλευθέρως πρὸς 14/—21/3. Ἰάβας καὶ Πάτης καὶ πρὸς 23/—29/3 τὸ κιντῆρι Καρλίνας.

ΚΙΝΑΜΟΝ. Εἰς ὀλιγοτέρας ζήτησιν μετ' ἀνατίμησιν.

ΜΟΧΟΠΗΡΕΙ. Οἱ κάτοχοι ἀπορρίπτουσι τὰς προτέρας τιμὰς, τὰς ὁποίας τοῖς προσφέρουσιν, ἐνεκεν εἰδήσεων περὶ βλάβης τῆς νέας ἐσοδικῆς. Ἐν τούτοις μετ' ὀλίγον θέλομεν μᾶλλον τὰ καθ' ἑκάστα διὰ τῶν ἰδιαιτέρων ἐπιστολῶν.

ΠΝΕΥΜΑΤΑ. Αἱ τιμαὶ τῶν βρωμίων τείνουσιν ἐπι ὑπὲρ τῶν ἀγοραστῶν. Ὀλίγη δὲ τινὲς πράξεις ἐγένοντο πρὸς 1/9—1/11 1/2 διὰ κιντῆρι Δεμερῆρας, 1/8—1/9 1/2 Λήουαρδς, 1/7—1/8 Ἀνατ. Ἰνδιῶν, καὶ 3/3—5/3. Ἰαμαϊκῆς κατὰ τὴν ποιότητα καὶ τὴν δύναμιν. Ἡ ζήτησις διὰ κιντῆρι εἶναι καλλιτέρα, ἀλλ' ἄνευ ἀκαταμύσεως.

ΝΙΤΡΟΝ. Εἰς τὰς αὐτὰς σχεδὸν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τιμὰς. Καλκούτας τῶν 6 τοῖς 0/0 ἢ ἑλαττον ἐπωλήθη πρὸς 36/—37/3, ἄνευ τῶν 6 τοῖς 0/0 πρὸς 33/—35/6, Βουβαίας 29/6—33/3, καὶ Ἀγγλικῶν ἐκκαθαρισμένων πρὸς 27/3 τὸ κιντῆρι.

ΜΕΤΑΛΛΑ. Σιαικῶς χυδοροσίδηρος εἶναι εἰς ζήτησιν πρὸς 30/9 τὸν τόνον τοῖς μετροῦσιν δι' ἀναμικτούς ἄρτους. Καταργητικῶς εἶναι στερεῶς καὶ αἱ τιμαὶ αὐτοῦ καλῶς ὑποστηρικτικαί. Εἰς χαλκῶν γίνονται περισσοτέρας πράξεις μετ' ἀνατίμησιν τιμὰς. Λευκοσίδηρος ὁμοῦς εἶναι τεθλομύσνος. Μολυβδῶδες ὑποτιμητικῶς. Ὁρείχαλκος σταθερώτερος πρὸς 1.13.13/3 τὸν τόνον.

ΚΟΠΗΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. Διάφορα τηλεγραφικὰ ἐκ Πατρῶν ὑπὸ χρονολογίαν 26 φθίνοντος ἀρθῆναι ἐνταῦθα τῶν 27ην ἀναγγέλου, ὅτι διαρκεῖς βροχαὶ ἀπὸ Κορίνθου μέχρι Πατρῶν ἠπειλοῦν τὴν νέαν ἐσοδικῆν. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἀγορὰ ὑπεστηρίχθη καὶ οἱ κά-

τοχοὶ ἔγιναν σταθερώτεροι προσδοκῶντες ἀνατίμησιν. Τὰ τὰς γραμμῆματι δὲν ἀναφέρονται κατὰ πόσον ἡ ὀριμάνσις εἶχε προχωρήσει, ὅστε νὰ εἰκάζωμεν τὴν ἐνδεχομένην βλάβην, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐπαμειντοῦ φύλλου, ὅτε περιμένομεν δι' ἐπιστολῶν νὰ μάθωμεν τὰ καθέκαστα, θὰ ἤμεθα εἰς θέσιν νὰ ἀναγγελοῦμεν μετὰ βεβαιότητος τὰς λιπτομερίας.

Νομίζομεν ἤδη κατάλληλον, ὅτε ἐγγίξει ἡ συγκομιδὴ τοῦ σταριδοκαρποῦ νὰ κάωμεν παρατηρήσεις τινὰς, τὰς ὁποίας συμβουλευόμεν τοὺς σταριδοκατήκοους, διὰ τὸ ἴδιον ἐκτῶν συμφῆρον νὰ μὴ περιδῶσι. Γεννώσκωμεν πάντες, ὅτι ὁ τόπος τῆς καταναλώσεως τοῦ προϊόντος τούτου εἶναι ἡ Ἀγγλία, τόπος δὲ τῆς παραγωγῆς αὐτοῦ μόνη ἡ Ἑλλὰς· καὶ ἐπειδὴ ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει ἰδίᾳ, ὅτι ὁ καρπὸς αὐτὸς δὲν χρῆται μόνον εἰς τροφὴν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέραν τινὰ χρῆσιν, ὅστε ἀδικαιώτως δύναται νὰ καταναλώσῃται πάσα ποῦτις, ἢ στυπτικῶς περὶ ὀλίγου ποιοῦνται καὶ τούτο ἀπαθῆναι εἰς ζήτησιν τῶν σταριδοκατήκοων· διότι περιορίζεται ἡ καταναλώσις καὶ ἐξευτελιζέται τὸ εἶδος. Διὰ τούτου βεβαιώθημεν διὰ τοῦ πλέον ἐπιστημοτέρου τρόπου πάντας τοὺς ἔχοντες τοιαῦτα ἴδια, ὅτι ἡ σταφίς εἰς οὐδὲν ἄλλο χρῆσιμῆς ἢ εἰς τροφὴν μόνον ἀνθρώπων καὶ ἐπειδὴ ἡ τροφὴ αὐτὴ δὲν εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, δηλ. δὲν εἶναι τροφὴ ἀναγκαία, ἀλλὰ πολυτελεῖας, δυναμένη ἐκ τῶν περιστάσεων ν' ἀπορίμῃθῃ, ὅπερ θὰ ματαιώσῃ τοὺς κόπους καὶ τὰς ἐλπίδας πάσης τάξεως Ἑλλήνων, διὰ τούτου συμβουλευόμεν πάντας τοὺς Ἑλλήνας νὰ φροντίζωσι νὰ συλλέγωσι τὸν καρπὸν τούτου καθαρῶς, τούτῃσι νὰ μὴ μιγνύωσιν αὐτὸν μετὰ γήινων ὕλων δθλ. χυμῶντος, κίπρου κλπ., ἀτινα ἐμποιοῦσιν ἀρίστην καὶ προσεῦσαι ἀποστραφῆν εἰς τοὺς τρώγοντας αὐτὸν, καὶ διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τούτου πρέπει νὰ ἐφεύρωσι μισθὰ διαφορετικὰ τῶν ἡδῆ ἐν χρῆσει, πρὸς ἀποξήρανσιν τοῦ καρποῦ ἀποκοπτομένου ἐκ τῆς ἀμπελοῦ χωρὶς νὰ ἐπιβέτωσιν αὐτὸν ἐπὶ ἡμετέροις εἰδάρους καὶ φθειροῦσιν τὴν ποιότητα αὐτοῦ ἐνεκεν τῆς ὁποίας περιορίζεται ἡ καταναλώσις του. Πρὸς βεβαίωσιν δὲ τῶν παρατηρήσεών μας ἀναφέρομεν, ὅτι ἡκούσαμεν ἐκ στόματος αὐτῶν τῶν ἰδίων Ἀγγλῶν «Ἡ ἑλληνικὴ σταφίς, λήγουσιν, εἶναι ἠδίστη, ἀλλ' εἶναι τοσοῦτον ἀκάθαρτος, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν τράπεζάν του κατὰ τὴν ὥραν τῶν ἐπιδορπίων, ὅτε παύεται ξερὰ ὑπόρου παρενθῆναι.» Τῷ ὅτι ἐὰν ὁ καρπὸς οὗτος ἦτο καθαρός, τίς ἀμφιβάλει ὅτι ἤθελε κατέχευε τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰ ἄγγλικα συμπόσια. Ὅσοι συνιστῶμεν εἰς τοὺς σταριδοκατήκοους, ἵνα προσέχωσι πολὺ περὶ τῆς καθαριότητος αὐτοῦ, ἔχοντες πάντοτε ἐν τῷ νῦν, ὅτι εἶναι διὰ τροφὴν ἀνθρώπων διότι ἄλλως θὰ ἔβη καιρὸς, καθ' ὅν αὐτὸ ἢ τὰ τέκνα των θὰ μετανοήσωσιν.

ΒΑΜΒΑΚΙΑ. Αἱ διὰ τοῦ ἀμπελοῦ «Προσία» κομισθεῖσαι εἰ δόσεις μετέβαλον τὸν τόνον τῆς ἀγορῆς, ἀλλ' οἱ κάτοχοι μίνουσι εἰ σταθεροί. Ἡ ζήτησις κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἦτο μεγάλη ὑπὸ τῆς ἐντοπιῶν καταναλώτων καὶ ὑπὸ τῶν κερδοσκόπων, ἐνεκεν τούτου νέα ἀνατίμησις ἔλαβε χώραν ἐξ 1/2—1/3 τὴν λίτρων. Αἰγύπτου εἰς περισσοτέρας ζήτησιν μετ' ἀνατίμησιν 1/3 τὴν λίτρων. Βραζιλίας εἰς καλλιτέρας ζήτησιν μετ' ἀνατίμησιν 1/3. Πολλὰ πράξεις ἐγένοντο εἰς τὰ τῆς Σουρίας μετ' ἀνατίμησιν ὡσαύτως 1/3 τὴν λίτρων.

ΜΑΛΑΙΑ. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος αἱ δημοπρατικῶς τῶν ἀποικιακῶν μολύβων ἐνεργηθησαν μετὰ μικροτάτης ζωηρότητας, καὶ μόνη ἡ καλῆ ποιότης διετήρησε τὰς τιμὰς, αἵτινες ἐδόθησαν εἰς τὰς ἀρχάς, ἐνῶ ἡ κατωτέρα ποιότης ἐξέλικεν κατὰ 1/2 τὴν λίτρων. Ἀυστραλίας τιμῶνται 1/3—2/1 1/2, Πορτ-Φίλιπ ἄρτοκουρα 1/11 1/2, Νέας Ζελανδίας προβάτια 1/3—1/3 1/2, Ὀδησσὸς Μερίνου 1/4—2/6 1/2, καὶ ἄπλυτα 2 1/2—8 1/2 τὴν λίτρων.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ.—ΜΑΙΚΕΣΤΡΙΑ 30 Ἰουλίου. Ἡ ἀγορὰ τῶν υφαντικῶν ἐξακολουθεῖ σχεδὸν ἐπίσης στρεφῶν ὡς καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. Αἱ τιμαὶ εἶναι αἱ αὐταί, μ' ὅλον ὅτι εἰς τινὲς περιστάσεις εἶναι ἀσθενέστεραι. Ἐν τούτοις αἱ πράξεις φαίνονται μεθνεύμεναι· διότι οἱ κάτοχοι δὲν φαίνονται εὐδιάθετοι νὰ πωλήσωσι ἐκτόφῃν ὑφάλας τιμὰς, αἵτινες δυσκόλως ἐπιτυγχάνονται. Τὰ νήματα ἀνετιμώθησαν κατὰ τι, ἀλλ' αἱ πράξεις δὲν εἶναι τόσο μεγάλα ὅσον ἦσαν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ἐνεκεν τῆς στρεφνότητος καὶ τῶν ὑψηλῶν τιμῶν.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ.—Τὸ χρηματικὸν εἰς τὴν ἐπιτοπιστικὴν ἀγορὰν ἀξίανει καθ' ἑκάστην καὶ πολλαὶ πράξεις γίνονται πρὸς 3 τοῖς 0/0.

Τὰ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ἀνετιμώθησαν ὀλίγον, ἀλλὰ χθὲς ἦσαν θαλερὰ. Τὰ Ἀγγλικὰ τιμῶνται 90 1/2 διὰ γραμ. καὶ 90 3/4 διὰ νέον 1/2 μῶν. Τὰ Τουρκικὰ τοῦ 1858 περισσεύονται μετὰ 67 1/2—68 1/2. Τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικὰ γρηματικὰ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἦσαν λίραι 20,142,763, τὸ δὲ μεταλλικὸν χρηματικὸν λίραι 14,720,090.

Table with 3 columns: Commodity (e.g., Ἀμστερδάμης), Price (e.g., βραχυπρόθεσμον 11.18 1/2—19 1/2), and another Price (e.g., 3 μηνῶν 12.1 — 1/4).

Printed by Joseph Clayton, 17, Bouverie-street, in the Precinct of Whitechairs, in the City of London, and published by Charles Bradberry, at the Office, 14, York-street, Covent-Garden, in the Parish of St. Paul.—London, Thursday, August 1, 1861.